

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ปรศนีรันตร์”
Directing Short Film Titled “MAGIC HAND”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ปรศนีนิรันดร”
Directing Short Film Titled “MAGIC HAND”

นายธีรพงศ์ ชูแก้วรุ่ง
Mr. TEERAPONG CHOOKEAWRUANG

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ *จรยา เตะโยธิน* วันที่ *10/07/2563*
(อาจารย์ จรรยา เตะโยธิน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ปรีศินีรันดร์”

Directing Short Film Titled “MAGIC HAND”

ชื่อ อธิพงษ์ ชูแก้วรุ่ง

สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

ภาควิชา นิเทศศิลป์

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2562

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์จรรยา หะตะโยธิน

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้ามีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องการกำกับและเล่าเรื่องในภาพยนตร์ โดยข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายทอดเรื่องราวในอดีตของข้าพเจ้าออกมาเป็นภาพยนตร์แนว Drama Comig of Age

ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้มีขอบเขตและกระบวนการดำเนินงานทางภาพยนตร์สั้น ได้แก่ศึกษาค้นคว้าความรู้ด้านการเล่าเรื่อง การเขียนบทและการผลิตภาพยนตร์สั้น ภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทอดเรื่องราวของเด็กชายมัธยมปลายคนหนึ่ง ที่มีความสับสนระหว่างค่านิยมที่ตนเองได้รับการสั่งสอนมากับค่านิยมใหม่ๆที่ต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง เขาจำเป็นต้องจัดการกับความขัดแย้งนี้เพื่อตอบคำถามกับตัวเองว่า แท้จริงแล้ว เขาควรเชื่อในสิ่งไหน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ	ข
บทที่	
1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ	1
ลักษณะของโครงการ	1
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	1
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	3
สำรวจความทรงจำของตนเอง.....	3
ศึกษาเรื่องค่านิยมของสังคมไทย.....	4
3 การเขียนบทภาพยนตร์.....	7
โครงเรื่อง (Treatment).....	7
บทภาพยนตร์ร่างที่1.....	11
บทภาพยนตร์ร่างที่2.....	21
4 ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์.....	29
คัดเลือกนักแสดง.....	29
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....	32
สถานที่ถ่ายทำ.....	33
แผนการถ่ายทำ.....	37
5 การถ่ายทำภาพยนตร์.....	40
การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่1.....	40
การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่2.....	42
.การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่3.....	43

6 กระบวนการหลังผลิตภาพยนตร์.....	44
การตัดต่อและการลำดับเรื่อง.....	44
การทำสีภาพยนตร์.....	44
การทำเสียงภาพยนตร์.....	44
7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	45
บทสรุปในการทำงาน	45
ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์	45
ปัญหาด้านบทภาพยนตร์	45
ปัญหาด้านการตัดต่อ.....	46
ปัญหาด้านงบประมาณ.....	46
ข้อเสนอแนะ.....	47
บรรณานุกรม.....	48
กิตติกรรมประกาศ.....	49
ประวัติผู้เขียน.....	50

บทที่ 1

1. ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ตลอดชีวิตที่ผ่านมาข้าพเจ้าใช้ชีวิตอยู่ในค่านิยมทางจริยธรรมของสังคมไทย ครอบครัวของข้าพเจ้าพยายามสอนลูกๆ ด้วยการปลูกฝังจริยธรรมไม่ว่าคิดจะทำอะไรข้าพเจ้าจึงมีกรอบจริยธรรมทางสังคมอ้างอิง ถึงแม้จะมี เหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าทำลงไปโดยใช้อารมณ์ แหกกรอบค่านิยมทางสังคมที่ได้รับ การปลูกฝัง ข้าพเจ้าก็จำเป็นต้องหาเหตุผลมารองรับโดยตลอดเพื่อให้ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจที่สุด อย่างไรก็ตามทุกการกระทำที่ออกนอกกรอบค่านิยมนั้น แม้ข้าพเจ้าจะกระหึ่มยิ้ม ย่อง ปลาบปลื้มในความกล้าหาญของตน ข้าพเจ้าจะรู้สึกผิดทุกครั้งหลังจากทำมัน สิ่งนี้ทำให้ เกิดความขัดแย้งในใจ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเกิดคำถามว่าตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าอยู่นอกกรอบที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีเหตุผลและทุกความรู้สึก และอารมณ์ที่ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองควบคุมบงการได้นั้น ข้าพเจ้าสามารถควบคุมได้จริงๆหรือไม่? ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอความขัดแย้ง ความสับสนในชีวิตวัยรุ่น ตลอดจนภาวะตระหนักรู้ของตัวละครผ่าน ภาพยนตร์แนวดราม่า Coming of Age

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 2.1. ศึกษาการกำกับภาพยนตร์
- 2.2. เพื่อนำเสนอมุมมองของข้าพเจ้าเกี่ยวกับภาวะความเป็นตัวตนของชีวิตวัยรุ่น

3. ขอบเขตของโครงการ

- 3.1. ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง มีความยาวประมาณ 20 นาที ในรูปแบบ 16:9
- 3.2. เสียงภาษาไทย / Subtitle English

4. ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้น แนวดราม่า แสดงภาวะตระหนักรู้ของตัวละคร (coming of age) นำเสนอเรื่องราวของเด็กวัยรุ่นชายที่มีปัญหาความสัมพันธ์ เขาไม่อาจเรียกมันว่าความรัก หากเขาไม่สามารถขาดมันได้ในแง่ของร่างกายทำให้เขาเกิดความสับสนในจิตใจว่าเขาควรทำตามความรู้สึกและอารมณ์ของตัวเองแล้วคบกับเพื่อนหญิงของเขาต่อไป หรือควรเลิกกับเธอ เพราะความรู้สึกว่านี่เป็นสิ่งที่ไม่ยุติธรรมกับเธอ เรื่องราวความสับสนทั้งเรื่องความสัมพันธ์และความมั่นใจในการกระทำของตนเองนำมาซึ่งความขัดแย้งในตัวเองเกิดเป็นคำถามว่าสิ่งที่เขาเคยคิดว่าควบคุมได้ได้บงการนั้น แท้จริงแล้วเป็นเช่นนั้นจริงหรือไม่?

5. แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

5.1. ค้นคว่ำรวบรวมข้อมูล

- 5.1.1. สสำรวจตัวเองถึงเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้น และเหตุการณ์อื่นๆในวัยนั้น
- 5.1.2. สัมภาษณ์บุคคลรอบตัวข้าพเจ้าถึงเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้น ณ เวลานั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3. ค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับ จิตใจ อารมณ์ และความคิดของมนุษย์

5.1.4. ศึกษาภาพยนตร์แนว coming of Age

5.2. การเขียนบท

5.2.1. นำเหตุการณ์ต่างๆมาเรียงเข้าด้วยกันตามความเหมาะสม

5.2.2. เขียนบทภาพยนตร์หลังจากผ่านการวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไข

5.3. การเตรียมตัวถ่ายทำ

5.3.1. หาสถานที่ในการถ่ายทำ

5.3.2. ออกแบบมุมมองภาพและแสงที่จะใช้ในการถ่ายทำ

5.3.3. ออกแบบงานศิลป์ในภาพยนตร์ทั้งหมด

5.3.4. คัดเลือกนักแสดง

5.3.5. จัดหาทีมงานและอุปกรณ์ที่จะใช้ในการถ่ายทำทั้งหมด

5.3.6. จัดวางแผนวันและเวลาในการถ่ายทำ

5.4. การถ่ายทำ

5.4.1. ทำการถ่ายทำส่วนที่เป็นภาพยนตร์สั้นให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

5.5. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

5.5.1. ตัดต่ออย่างคร่าว ในรูปแบบ ภาพยนตร์ โดยใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro

5.5.2. คิดและวิเคราะห์ถึงการตัดต่ออย่างคร่าว และลองนำมาตัดต่อใหม่อีกครั้ง

5.5.3. ย้อมสีภาพยนตร์ให้ตรงตาม Mood and Tone

5.5.4. ใส่เสียง และจัดวางดนตรีประกอบ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สะท้อนมุมมองต่อชีวิตวัยรุ่นว่าสิ่งที่เขาคิดว่าอยู่ภายใต้การควบคุม เป็นช่นนั้นจริง

6.2 ได้ศึกษาการทำภาพยนตร์สั้นแนวรามา Coming of Age

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การค้นคว้าข้อมูล

ในการผลิตภาพยนตร์สั้น แนว DRAMA-Coming of age เรื่องนี้ต้องทำการศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลและรวบรวมนำมาสรุปก่อนจึงจะนำไปสู่ขั้นตอนการพัฒนาภาพยนตร์และขั้นตอนการผลิต ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่จะใช้กำหนดแนวทาง รูปแบบ ในวิธีการเล่าเรื่อง

ชีวิตของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าถือกำเนิดขึ้นในครอบครัวชนชั้นกลางซึ่งทั้งพ่อและแม่มีอาชีพราชการพื้นฐานของทั้งพ่อและแม่นั้น มาจากครอบครัวเกษตรกรอาจจะไม่ได้มีเงินเหลือกินเหลือใช้ แต่ก็ไม่ถึงกับ อดอยากลำบากแต่อย่างใดด้วยความที่ทั้งพ่อและแม่รับราชการ ตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าเติบโตมานั้น ก็จะถูกปลูกฝังไปด้วยเรื่อง การตั้งใจเรียนการมีอนาคตที่ดี ได้เป็นเจ้าคนนายคน อาจจะเป็นเพราะทั้งสองคนนั้นได้รับความยากลำบากมาก่อน จึงไม่อยากให้ข้าพเจ้าเป็นเช่นนั้น ซึ่งข้าพเจ้าก็ปฏิบัติตามมาด้วยดีเสมอ อาจมีนอกกลุ่มออกทางเป็นบางครั้ง แต่ก็ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่รับได้ วัยเด็กของ ข้าพเจ้าจึงไม่ได้มีอะไรวุ่นวายมากนัก หากแต่ด้วยการเติบโตขึ้น กลุ่มเพื่อน สื่อต่างๆที่ ข้าพเจ้า นั้นเสพเข้าไป ก่อให้เกิดความสงสัยขึ้นในใจของข้าพเจ้าว่า มีทางเลือกอีกมากมายนอกจากที่ พ่อและแม่สอน และก็ไม่ได้ชี้ชัดว่าเป็นทางที่ดีหรือเลว อีกทั้งตัวอย่างมากมายที่แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ พ่อแม่สอนนั้นก็อาจจะใช้ไม่ได้เช่น การที่รุ่นพี่ของข้าพเจ้าซึ่งเป็น คนมีความสามารถด้านการเรียน แต่กลับถูกกลั่นแกล้งจากกลุ่มเพื่อน หรือเพื่อนของ ข้าพเจ้าที่จำเป็นต้องออกจากโรงเรียนเพราะตั้งท้อง ความสงสัยนี้ข้าพเจ้าไปสู่การทดลองต่างๆ ทั้งดี และไม่ดี คล้ายกับข้าพเจ้าปฏิเสธในคำ สอนของพ่อแม่ และพยายามหาทางอื่น เพื่อจะพิสูจน์ว่ามันก็ใช้ได้ดี เหมือนกัน

อิทธิพลของสื่อกับชีวิตของข้าพเจ้า

หนึ่งในหลายข้อความที่ข้าพเจ้าได้รับจากสื่อไม่ว่าจะเป็นชีวิตของใครสักคน ภาพยนตร์ การ์ตูน เพลง นั่นก็คือ การที่คนเราจะประสบความสำเร็จนั้นต้องพานพบทั้งความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน ความสำเร็จทั้งหลาย ไม่มีใครเลยที่ได้มันมาอย่างง่ายได้ แต่ข้าพเจ้าก็ยังสงสัยเช่นกันว่าความรู้สึกเหล่านั้นมันจะเป็นเช่นไรข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะเผชิญความรู้สึกเหล่านั้นอย่างสุดโต่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน ข้าพเจ้าเลือกที่จะหยิบมิดขึ้นมา กรีดแขนตัวเองเพื่อหาคำตอบว่าคำเจ็บปวดคืออะไร ในช่วงแรกมันกลับให้ความรู้สึกภาคภูมิใจแก่ตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ทำสิ่งซึ่งไม่มีใครกล้าทำร่างกายนี้เป็นของข้าพเจ้าโดยสมบูรณ์ สมบูรณ์ถึงขั้นที่ว่าหาก

ข้าพเจ้าต้องการที่จะทำร้ายมัน มันก็ไม่สามารถห้ามข้าพเจ้าได้ เมื่อเกิดความรู้สึกดีขึ้น ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะทำมันต่อ หรือแม้แต่ใน บางครั้ง ข้าพเจ้าเลือกใช้มันเป็นเครื่องมือในการระบายอะไร บางอย่างออกมา จนมีครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าทำเหมือนเดิม หากแต่ครั้งนี้เลือดมันไหลออกมามากเกินไป ความกลัวเกิดขึ้นแก่จิตใจข้าพเจ้า จริงอยู่ที่มันไม่สามารถห้ามไม่ให้ข้าพเจ้าทำร้ายมันได้ หากแต่มันก็ตายจากไปได้เช่นกัน หลังจากเกิดความรู้สึกนี้ ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าเลือกที่จะทำร้ายตัวเอง ความรู้สึกกลัวนั้นก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว จนข้าพเจ้าเลือกที่จะเลิกทำมันไป

ครอบครัวของข้าพเจ้า ในความคิดของข้าพเจ้า

หากเคยเห็นตามหนังสือเรียนหน้าที่พลเมือง ครอบครัวของข้าพเจ้านั้นมีได้แตกต่างไปจากหนังสือ เหล่านั้นเลย เรียกได้ว่าแทบจะถอดแบบมาเลยทีเดียว ข้าพเจ้าขอยกมาดูให้เป็นตัวอย่าง

ครอบครัวเป็นพื้นฐานแรกในการดำรงชีวิต นับจากที่มนุษย์เราได้เกิดมา สืบตา อ้าปากได้ สิ่งทีใกล้ตัว มนุษย์เรา มีทั้งความใกล้ชิด ความรัก ความอบอุ่น นั่นคือ "ความเป็นครอบครัว" ในสมัยก่อนความเป็นครอบครัวจะอบอุ่นมากๆ เนื่องจากสังคมไทยเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ ปู่ - ย่า ตา - ยาย ลุง - ป้า น้า - อา พี่ - น้อง อยู่รวมกันเป็นครอบครัวใหญ่ ต่อมาในปัจจุบัน ครอบครัวในสังคมไทย จะเป็น ครอบครัวที่เล็กลง บางครอบครัวก็ยังเป็นครอบครัวใหญ่อยู่ แต่เท่าที่สังเกตในปัจจุบันครอบครัวจะมี สภาพเล็กลง เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ สภาพชีวิตในการดำรง ชีวิตประจำวัน เริ่มเปลี่ยนแปลง เพราะ พ่อ - แม่ ต้องทำงาน ยิ่งปัจจุบันการศึกษาทำให้คนได้รับการพัฒนามากขึ้น จึงจำเป็นต้องแยกครอบครัว ออกจากครอบครัวใหญ่โดยการมาหางานทำ โดยอยู่กันเป็นครอบครัวเล็ก ๆ ตามลำพัง พ่อ - แม่ - ลูก จึงทำให้สภาพครอบครัวของสังคมไทยในปัจจุบันเกิดความแตกต่างกับครอบครัว สมัยก่อน ถึงแม้จะเป็นครอบครัวเล็ก ๆ แต่สิ่งหนึ่งที่ ยังคงมีอยู่กับคำว่า "ครอบครัว" นั่นคือ "บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคลในครอบครัว" ซึ่งสมาชิกทุกคนภายในครอบครัวมีส่วนในความ รับผิดชอบที่ปฏิบัติร่วมกันให้เป็นหนึ่งเดียว เป็นครอบครัวที่เข้มแข็งและแข็งแรง ที่อยู่ในสังคมได้...ท่าน ผู้อ่าน ทราบหรือไม่ว่า บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคลในครอบครัว มีอะไรบ้าง

หน้าที่ของครอบครัว

เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่หล่อหลอมและพัฒนาบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว ให้เป็น บุคคลอันพึงประสงค์ของสังคม กล่าวได้ว่า "ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เล็กที่สุด"

หน้าที่ของสมาชิกภายในครอบครัว

ครอบครัวมีหน้าที่สร้างสมาชิกใหม่ให้เกิดขึ้นเพื่อทดแทนสมาชิกเดิมที่จากไป เพื่อสืบวงศ์ตระกูลต่อไปแต่ก็ต้องตั้งอยู่บนความสมดุลกับสังคม คือถ้ามีสมาชิกมากเกินไปก็จะทำให้เกิดปัญหา สังคมตามมา

หน้าที่อบรมสั่งสอนสมาชิกภายในครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่มีหน้าที่และบทบาทในการอบรมสั่งสอนสมาชิกภายในครอบครัว เป็นสถาบันที่ให้การอบรมสั่งสอนที่สำคัญที่สุดเรียกว่า "เป็นพื้นฐานของสังคม" โดยมุ่งเน้น ให้อัจฉก้านิยมพื้นฐานทางวัฒนธรรม การพัฒนาบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยและการปรับตัวเข้ากับสังคม ต่อไปในอนาคต

หน้าที่ให้ความรักและความอบอุ่น

ครอบครัวเป็นสถาบันแรกในการให้ความรัก ความอบอุ่นและกำลังใจให้แก่สมาชิกภายใน ครอบครัว เพื่อให้สามารถต่อสู้และมีกำลังใจในการดำเนินชีวิตในสังคมต่อไปได้ อาจสังเกตได้ว่า คนเรา ที่อยู่สังคมเกิดความแตกต่างกันได้ ก็เนื่องมาจากการที่แต่ละคนได้รับความรักและความอบอุ่นมาไม่ เท่ากันนี่เอง ที่ทำให้สังคมเกิดปัญหาในทุกวันนี้

หน้าที่ในการกำหนดสถานภาพ

ครอบครัวเป็นส่วนที่กำหนดว่าสมาชิกในครอบครัวทุกคนจะมีสถานภาพที่ถูกกำหนดขึ้นโดยกำเนิดเช่น เพศ เชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติและสถานะในครอบครัวรวมถึงในวงสังคม

หน้าที่ปกป้องคุ้มครองหรือเลี้ยงดูผู้เยาว์

ครอบครัวจะทำหน้าที่ดูแลปกป้องและพัฒนาสมาชิกภายในครอบครัวที่เกิดขึ้นมาใหม่ ทั้งใน ด้านร่างกาย จิตใจและการให้การศึกษา

หน้าที่ทางเศรษฐกิจ

สมาชิกภายในครอบครัวทุกคนถือได้ว่าเป็นหน่วยการผลิตที่สำคัญทุกคนจะต้องทำงาน และแบ่งผลผลิตซึ่งกันและกัน เช่น พ่อ - แม่ จะทำมาหากินเพื่อเลี้ยงลูกในวัยเด็ก แต่พ่อในวัยหนุ่ม - สาว ลูก ก็จะทำมาหากินเพื่อเลี้ยงดู พ่อ - แม่

หน้าที่ทางการศึกษา

ครอบครัวเป็นสถาบันการศึกษาแห่งแรกของสมาชิกในครอบครัว แต่เมื่อถึงวัยต้องเข้ารับการศึกษาในโรงเรียน ครอบครัวก็มีหน้าที่ต้องส่งสมาชิกเพื่อเข้าศึกษา โดยต้องให้การสนับสนุนในเรื่องของการศึกษา เพื่อให้มีความรู้และสามารถประกอบอาชีพได้ต่อไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่ทางศาสนา

ครอบครัวต้องมีหน้าที่ในการปลูกฝังให้เลื่อมใสในศาสนาประจำชาติและส่งเสริมให้ปฏิบัติตน ตามคำสั่งสอนของศาสนา เพื่อให้เป็นคนดีของสังคมต่อไป

จากกรอบข้อมูลดังกล่าว ข้าพเจ้าจึงได้นำมาออกแบบสภาพครอบครัวของเตี้ยที่ค่อนข้างจะพบเห็นได้ทั่วไปจากสังคมไทยในปัจจุบันการสั่งสอนและชี้หน้าที่ทำให้เกิดความทุกข์และขาดอิสรภาพทางความคิดของเตี้ย ทำให้เขาเลือกที่จะออกนอกรอบนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 ประเด็นของเรื่อง (THEME)

สิ่งที่เราคิดว่าควบคุมได้นั้น เราสามารถควบคุมมันได้จริงๆหรือไม่?

3.2 โครงเรื่องย่อ (PLOT)

“เต๋ย” เด็กหนุ่มมัธยมที่เกิดความสงสัยว่าความเจ็บปวดคืออะไร เขาจึงพยายามทำร้ายร่างกายตัวเอง แต่ในขณะที่เดียวกันเขาก็นำมันมาเป็นการระบายออกทางอารมณ์ของเขา ไม่ว่าจะเรื่องเพื่อน เรื่องแฟน หรือปัญหาที่บ้าน สุดท้ายแล้วมีเพียงแค่ตัวเขาเองที่จะดึง ตัวเองกลับมาได้ แต่แน่นอนมันต้องแลกกับอะไรหลายๆอย่าง

3.3 โครงเรื่องขยาย (TREATMENT)

-เต๋ยนั่งดูหนังอยู่ในห้อง ภาพความรุนแรงที่อยู่ในหนัง หน้าจอกลายเป็นสีแดง จากตอนแรกที่เขาดูไปเล่น โทรศัพท์ไป เขาเงยหน้ามาดู อย่างตั้งใจ ตอนจบในหนังเหลือเพียงตัวเองที่ได้รับ การยอมรับและการสรรเสริญ หนึ่งจบลงเขาหันขึ้นไปมองบนโต๊ะ เขาเอื้อมมือไปหยิบกระเป๋ าใบเล็ก เอามาเปิดออก เป็นกระเป๋ าสีเครื่องเขียน

-โทรศัพท์ที่วางอยู่ข้างๆต้งขึ้นเขาวางมีดคัทเตอร์ไว้แล้วหันไปหยิบโทรศัพท์มารับปลายสายคือ มันแฟนของเขาที่เพิ่งคบกัน ทั้งคู่คุยกันเรื่องที่ว่าพรุ่งนี้จะไปทำงานด้วยกันที่ห้องสมุดคุยเสร็จ เต๋ยวางสาย แล้ววาง โทรศัพท์ลง หยิบมีดคัทเตอร์ขึ้นมาอีกครั้ง เขามองมันอย่างตั้งใจ วางมันลงบนแขน เขาสุดหายใจเข้า กรีดมัน ลงแขน เลือดไหลออกมาซิบๆ เขายกแผลขึ้นมาดูอย่างตั้งใจ ไม่เจ็บเท่าไร เขาเอากระดาษทิชชูเช็ดที่ตัวลงนอน นึกภูมิใจในตัวเองไม่น้อย

-เต๋ยนั่งอยู่กับมันในห้องสมุด มันกำลังตั้งใจทำงานที่จะต้องส่งในวันจันทร์ ส่วนเต๋ยอ่านอะไรไปเรื่อยเปื่อยไม่นานมันก็นึกขอให้เขาไปเข้าห้องน้ำเป็นเพื่อนเขาจึงเดินตามไปรอหน้าห้องน้ำ มันไม่เคยไปเข้าห้องน้ำที่ห้องสมุดนี่คนเดียวทางเดินมันดูเก่าๆแล้วก็มีตลัคนก้นน้อยดูน่ากลัว แปลกๆ ระหว่างรอด้วยความเบื่อเขา จึงเดินไปดูห้องข้างๆ ปรากฏเป็นคล้ายๆห้องเก็บของมืด และมีของเต็มไปหมดเขาเดินดูไปเรื่อยๆ ห้องไม่ใหญ่มาก ถึงแม้ของจะเยอะแต่ก็ยังพอเดินได้ เพราะของถูกเก็บไว้อย่างเป็นระเบียบ

-มันเดินมาเรียกเขาที่น่าประหลาด เขาบอกให้เธอเดินเข้ามา มันดูกลัวแต่ก็อยากรู้ว่าในห้องมีอะไร จึงเดินเข้ามาเธอเดินดูไปรอบห้องแล้วไปนั่งบนโต๊ะพยายามคุยกับเต๋ยเรื่องให้เลิกคบกับเพื่อนกลุ่มนั้น เขาทำหน้าที่เอื้อมระอาก่อนจะเดินไปใกล้ๆ แล้วก็แกลังจี้ไปที่เอวของมันให้มันหยุดพูด เธอหัวเราะดินไปมา บอกให้เขาหยุด เขาไม่หยุดจิ้มต่อไป บังเอิญมือเขาไปโดนหน้าอกมัน ทั้งสองหยุดชะงัก เขาเอื้อมหน้าไปมองหน้ามัน เธอไม่ว่าอะไรเขา เต๋ยเลยเอามือไปจับตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าอก มันเปื้อนหน้าหนี เขายกหน้าขึ้นมาใกล้หน้า มันเธอดูเงินอาย ปากทั้งสองประกบกันในขนาดที่เตี้ยจับมือมันไปลูบตรงเป้าของเขา ทันใดนั้นมีเสียงคนเดินมา เตี้ยผงะออก รีบเดินไปแอบดูตรงประตู มันดูมีท่าทีกลัวๆ เตี้ยหันมาบอกว่าเดี๋ยวเขาจะไปหาห้องน้ำให้มันเดินออกไปเลย แล้วไปเจอกันที่ในห้องสมุด

-ผ่านไปหลายวันเตี้ยเดินลงบันไดมาเจอแม่ของเขานั่งอยู่หน้าทีวีกำลังดูข่าวรอบดึกภาพข่าวเล่าถึง เหตุการณ์วัยรุ่นสาวที่ถูกลูกไวโนถึงขยะ เตี้ยเดินไปหยิบน้ำในห้องครัว แม่เขาอินกับเหตุการณ์ในข่าวมาก วิพากษ์วิจารณ์อย่างดุเดือด จากเรื่องเด็กวัยรุ่นที่ถูกลูกไปถึงสภาพสังคมการเมือง ต่างๆ ก่อนจะตบท้ายด้วยการพูดกับเตี้ยว่าอย่าไปทำแบบนี้กับใครนะลูก เตี้ยไม่ตอบแล้วเดินขึ้นห้องไป ไม่วายที่แม่เขายังจะบอกให้เขาอ่านหนังสือเพราะจะสอบอยู่แล้ว

-เตี้ยค่อนข้างหงุดหงิดกับเรื่องที่แม่ของเขาพูดพอสมควร เขาโทรไปบ่นให้มันฟังเรื่องที่ว่าแม่เขาเตือนเขาอย่างนี้คือไม่มีความเชื่อใจในลูกตัวเองเลยเธอ มันก็ได้แต่ปลอบ ปิดท้ายด้วยการบอกรให้ เตี้ยอ่านหนังสือด้วย วางสายไปแล้วเขาก็ยังหงุดหงิดไม่หาย เขาพยายามจะนอนแต่ก็นอนไม่หลับ เตี้ยลุกขึ้นมา เอามิดกริตลงไปแช่อีกครั้ง คราวนี้ไม่ใช่เพื่อความอยากรู้ อยากเห็นแต่เป็นการพยายามหาอะไรมาแทนที่ความรู้สึกนั้น และแน่นอน ความเจ็บปวดทำหน้าที่ของมันได้สำเร็จ เตี้ย ล้มตัวลงไปนอนทั้งๆที่ยังไม่ได้ล้างแผล

-เตี้ยนั่งเฝ้าอยู่ข้างคนขับซึ่งก็คือพ่อของเขาเอง สถานการณ์ชวนอึดอัดนี้คงไม่เกิดขึ้นถ้าหากคะแนนสอบกลางภาคที่เพิ่งผ่านมาของเตี้ยไม่แย่งเกินไป ความกังวลของแม่ของเขาที่หวังว่าเตี้ยจะสอบ มหาลัยดีๆไม่ได้พรั่งพรูออกมาไม่หยุด เตี้ยทำอะไรไม่ได้นอกจากเฝ้าบ่น เขาเองก็ไม่คิดว่าคะแนนเขาจะแย่งขนาดนี้

-เตี้ยนั่งอยู่หลังห้องน้ำที่โรงเรียน เขาหยิบบิดคัทเตอร์ออกมาจากกระเป๋า กริตมันลงไปบนแขนบังเอิญมีเพื่อนผู้ชายกลุ่มหนึ่งเดินเข้ามาพอดี เตี้ยรีบเก็บมิดลงไปไว้ในกระเป๋าแล้วหันไปทักทายเพื่อนกลุ่มนั้นหยิบบุหรี่ยื่นมาสูบ เตี้ยที่กำลังคุยกับเพื่อนอยู่เหลือบไปมอง คนที่สูบอยู่บังเอิญเหลือบมาเห็น จึงชวนสูบ พร้อมยื่นให้ เตี้ยรับมา มองอย่างสงสัย แล้วสูบ กอล์ฟเพื่อนที่ยื่นบุหรี่ให้ถามว่า ปกติ ไม่สูบทำไมรอนนี้ถึงสูบ หรือเพราะว่าเรื่องเกรดที่ออกมาไม่ค่อยดี เตี้ยยิ้มให้แล้วพยักหน้า พร้อมส่งบุหรี่คืนให้

-กอล์ฟเห็นรอยสีแดงที่แขนเตี้ย ถ้ามถึงรอยแผลที่ยังมีเลือดไหล พร้อมแฉว่าเครียดถึงกับต้องกริตแขนตัวเองเลยหรือ เพื่อนในกลุ่มหัวเราะพร้อมพูดว่าเตี้ยมันไม่กล้าหรอก เตี้ยบอกว่ากลัวสิวะ พร้อมหยิบบิดขึ้นมา เพื่อนในกลุ่มยังคงแฉต่อ เขาหงุดหงิดมากจึงกริตมิดลงไปบนแขนทุกหยดล่อเขา เออแม่งกล้าหะวะมีเพื่อนคนนึงพูดขึ้นมา เตี้ยงงๆกับเหตุการณ์และความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับเพื่อนของเขา แต่ก็ตั้งใจแปลกๆที่ เขาจะได้รับการยอมรับจากเพื่อนกลุ่มนี้ ไม่ทันไรก็มีอาจารย์เดินเข้ามาเห็นพวกเขาสูบบุหรี่กัน พวกเขาจึงแตกกระเจิงออก

- เดียงอยู่อยู่ในรถกับพ่อและแม่เขานั่งข้างคนขับแม่นั่งอยู่ข้างหลังแม่เขากำลังบ่นเรื่องอะไรสักอย่าง เขาไม่ได้ตั้งใจฟัง แน่ใจว่ามันเป็นเรื่องที่เกิดกับเขาวันนี้ ครูฝ่ายปกครองโทรมา รายงานแม่เขาไป แล้ว ไม่งั้นเขาก็คงไม่ต้องมานั่งอึดอัดในรถเหมือนที่เป็นอยู่ตอนนี้ มีแต่คำถามที่ออกมาจาก แม่ถามแต่ยว่าทำทำไมแล้ว จะเป็นอย่างไรมันผิดรู้ใหม่และอีกมากมายเขาไม่ได้ตั้งใจฟัง เขาพยายามเถียงไปแล้ว ว่าเพิ่งลอง แต่ก็ดูเหมือนจะไม่เป็นผลเขาจึงได้แต่นั่งเงียบ ปล่อยให้แม่เขาหยุดบ่นสักทีจนถึงบ้าน กำลังจะจอดรถ พ่อเขาพูดขึ้นมาว่า อย่าให้มีอีก จะทำอะไรก็ทำไปแต่ขอให้มันที่เรียนต่อก่อน เขารู้ได้ถึงความจริงจังของพ่อ ก่อนตอบออกไปว่าครบก่อนจะลงจากรถไป

-เรื่องที่เขาโดนพ่อแม่ตำรวบจนจิตใจเขามาเป็นอาทิพย์แล้วหิบบทศัพท์ที่ขึ้นมาโทรไปคุยกับมัน มันบอกให้เขาเลิกสูบ แล้วก็เลิกกับเพื่อนกลุ่มนั้น หลังจากที่เขาโดนจับได้ว่าสูบบุหรี่มันก็เตือนเขาอย่างนี้ทุกครั้งก่อนจะวางสายไป เดียงนอนมองเพดานก่อนจะเดินไปหิบบกระเป่าใบเดิมออกมา หิบบมีตขึ้นมา ด้วยสีหน้า เศร้าครีดยด เปิดใบคัทเตอร์ออกมา วางมันลงไปบนแขนกดมันลงไปตึงมันออกอย่างรวดเร็ว อาการเจ็บไหลไปทั่วร่างเลือดไหลซึมออกมา เขาขมวดคิ้วคล้ายสงสัยอะไรบางอย่าง อย่าง ลงมิดไปที่แขนอีกครั้ง เลือดไหลออกมา เหมือนความเจ็บปวดนี้จะทำให้เขาลืมเรื่องราวหนักอึ้งไปได้ชั่วขณะหนึ่ง เขาทำหน้าเหมือนพอใจ ก่อนจะนึกได้ว่าอาจจะจะเป็นแผลเป็นจึงรีบวิ่งไปล้างในห้องน้ำ

- คราวนี้อะไรก็ดูจะง่ายขึ้น ความเคอะเขินค่อยๆหายไป หลังจากนั้นเขาก็ไม่ไปไหนกับมันเลย นอกจากห้องสมุด เขาเผื่อรอให้ถึงวันที่เขาจะได้ไป เขาเลิกกรีดแขนไปสักพัก การได้อยู่กับมันในห้องแคบๆ นั้นมอบความสุขให้กับเขาได้มากเหลือเกิน มากพอที่เขาจะผ่านพ้นเรื่องราวๆ ไปได้ แต่ในขนาดเดียวกันภายใต้ความรู้สึกอึดอัดนั้น ความรู้สึกผิดก็ค่อยๆก่อตัวขึ้นมา ความรักในตัวมันค่อยๆหายไป หากเหลือแต่เพียงความ ต้องการในร่างกายที่กลับใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ ถึงแม้ว่าเขาจะมีความสุขหลังจากออกจากห้องนั้นมาแต่สุดท้ายความว่างเปล่าที่เกิดขึ้นก็ค่อยๆ ทำให้คำถามนี้ใหญ่ขึ้นไปด้วยเรื่อยๆ เมื่อเขาไม่สามารถยึดโยงการกระทำนี้เข้ากับการปลดปล่อยความทุกข์ได้แล้ว ประกอบกับกลุ่มเพื่อนที่เขาคบหา พ่อแม่ดูจะเข้มงวดกับเขามากขึ้น ความหงุดหงิดและความโกรธของเขาเกินกว่าจะระบายกับมันได้ เขาจึงต้องหาทางอื่น คมมิดและความเจ็บปวด นั้นอาจจะช่วยเขาได้ และแน่นอน มันช่วยได้ อย่างน้อยก็เหลือเพียงแค่ความเจ็บปวดโดยปราศจากคำถามใดๆ

-เดียงอยู่หลังร้านน้ำ บนโต๊ะมีซองบุหรี่ เขานั่งอยู่ด้วยท่าทางเคร่งเครียด เขาจุดบุหรี่สูบ มองควันที่ลอยไปมา มันพอจะช่วยให้เขาสงบจิตใจลงได้ แม่เขาคงจะตำหนะถ้ากลับบ้านไปแล้วได้กลิ่นบุหรี่ แต่ข้างมันเถอะ อย่างน้อยตอนนี้มันกำลังช่วยให้เขาไม่ต้องคิดกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นทั้งหมด

-เพื่อนกลุ่มเดิมที่สูบบุหรี่หลังห้องน้ำเดินเข้ามา มองหน้าเตี้ยด้วยความแปลกใจ วันนี้น้ำเองเลยนะ ซ้อมาเองด้วย กุขอตัวนึ่งได้ปะ เตี้ยพยักหน้า เพื่อนคนอื่นกรูกันเข้ามาขอบุหรี่เขา เตี้ยไม่ได้

พูดอะไร กอล์ฟคนที่ชอบหรือเขาคนแรกนั่งลงข้างๆ เรื่องไอ้มันหรือ กอล์ฟถาม เเต่ตอบไปว่าไม่
 แน่ใจเหมือนกัน มันมี หลายเรื่อง กอล์ฟสูบบุหรี่ไม่ได้ตอบอะไร เเต่เอ่ยปากถาม มึงคบกับแฟน
 มึงรักแฟนปะวะ กอล์ฟหัวเราะะ มัน ไซ้เรื่องที่มีมึงต้องถามปะวะ มึงจะเลิกกับมันอะดิ มึงเลยถาม
 จี่ เเต่ตอบไปว่าไม่ แล้วเขาจึงเล่าความรู้สึกทั้งหมด ที่มีออกไปกอล์ฟ มองหน้าเขาด้วยสายตา
 แปลกๆ ทำไมมึงถึงมาสงสัยเรื่องนี้วะ ทำอะไรที่มีมึงอยากทำไปเถอะ ไม่ต้องคิดเยอะ สนุกไป
 เหอะ เเต่พยายามทำความเข้าใจคำพูดนั้นไม่แน่ใจว่าเขาเข้าใจมันถูกหรือไม่ แต่มันก็ช่วยให้
 เขารู้สึกดีขึ้น

-เช้าวันนี้เขาตื่นขึ้นมาอย่างสดใสคงเพราะคำพูดของกอล์ฟเมื่อวาน คำถามและความสงสัยของ
 เขาจึงพอจะหายไปบ้าง เเต่กำลังจะออกจากบ้านไปเรียน อยู่ดีๆแม่ของเขาก็ถามถึงเรื่องมัน ดู
 เหมือนจะเป็นคำเตือนสั้นๆว่าอย่าให้เรื่องมันเลยเถิดไปเพราะทั้งคู่ยังเด็กอยู่เขาได้แต่ตอบปิดไป
 แล้วรีบออกจากบ้าน

- เขาเล่าเรื่องที่แม่เขาพูดให้มันฟัง มันไม่ได้กังวลอะไรดูจะตกลงด้วยซ้ำ เเต่เเต่ไม่ได้คิดอย่างนั้น
 คำถามของแม่เขาเมื่อเช้า ไปสะกิดความรู้สึกผิดที่เขาพยายามกดมันไว้ตลอด มันถามว่าเขา
 เป็นอะไร เขาบอกเปล่า แล้วเดินไปห้องน้ำ ทำธุระเสร็จเขาเดินมาที่อ่างล้างมือ เอาน้ำลูบหน้า
 จอมมองตัวเองในกระจกด้วยความสงสัย เห็นเป็นมันเดินผ่านประตูสะท้อนในกระจก คำถาม
 ทั้งหมดที่เกิดขึ้นกำลังจะหายไป ความต้องการกำลังจะเข้ามาแทนที่ มันเกิดขึ้นอีกแล้ว เขาหยุด
 คิด ถ้าเขาทำ มันอีกเขาก็จะรู้สึกผิดอีก แต่ความสุขขนาดทำนั้นมันก็ยากที่จะหาอะไรมา
 ทดแทนเขามองหน้าตัวเองในกระจกอีกครั้ง เดินออกไปเห็นมันออกจากห้องน้ำมาพอดี เขาจับ
 มือเธอลากเข้าไปในห้องเดิมอีกครั้ง มันเกิดขึ้นอีกแล้วซ้ำเดิม มันดูสวยงามเหลือเกิน ยากที่เขา
 จะ อดใจไหว เขาช่วยเธออย่างเต็ม เหมือนฉากรักอันเร้าร้อนในหนังสักเรื่องที่เขาดูมา มันเต็ม
 เต็มเขาได้จริงๆ

-เขากลับบ้านมานั่งลงบนเตียงด้วยความอึดอึดใจ ความทุกขใจมลายหายไป คงเหมือนกับที่
 กอล์ฟ ว่าแค่ทำที่เราอยากทำ ไม่ต้องไปคิดอะไรเยอะ ก็มีความสุขแล้ว เขาหยิบโทรศัพท์ขึ้นมา
 จะพิมพ์ไปหามัน แต่พอเขาเหลือบมองเห็นรูปมัน ภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นวันนี้ก็ปรากฏขึ้นมา
 เขานึกถึงมัน

อย่างมีความสุข แต่แล้วจากภาพความรักอันเร้าร้อน ใบหน้าหน้าของมันที่มีความสุข ค่อยๆเป็น
 ไปเป็นเรียบเฉย อ้อมแขนที่โอบกอดเขาค่อยๆเปลี่ยนไปเป็นผลึกใส ในตอนนี้ดูเหมือนจะ
 พยายามขัดขืนเขาด้วยใบหน้าไร้อารมณ์ความรู้สึก เเต่หยุดมือที่พิมพ์ ค่อยๆนึกทบทวนภาพเหตุ
 การณ์ต่างๆ ใบหน้าอันเรียบเฉยที่มองมาที่เขา ทำให้เขารู้สึกแยะเหลือเกิน เขาพยายามทำมัน
 แรงขึ้นใบหน้าอันมีเรียบเฉยนั้นก็ไม่หายไป เขาทนไม่ได้ที่กับภาพที่เขา เห็นในระหว่างที่เขาทำ
 กับมันอยู่นั้นเขาหิบบิดขึ้นมารีดๆ เพื่อให้ภาพนั้นหายไป ใบหน้าเรียบเฉยยังคงอยู่ มีแต่
 เพียงน้ำตาที่ออกมาจากหน้าเขาเท่านั้น ไม่ว่าเขาจะทำกับมันแรงแค่ไหนเธอก็ไม่รู้สึก ไม่ว่าเขาจะ

กรี๊ดมีดลง ไปลึกแค่ไหนภาพใบ หน้าของมันก็หายไม่หายไป ช่วงเวลานั้นก็มีความรู้สึกหนึ่งเกิดขึ้น ภาพเขานอนจมกองเลือด ความกลัวสุดขีดครอบงำทุกสิ่ง ภาพของมันหายไป ทุกอย่างหายไป เบื้องหน้าของเขาเหลือเพียงแต่เลือดที่ไหล นองเต็มพื้น ตรงแขนมีแต่แผลเหวอะหวะ เตี้ยสะดุ้ง เอือกด้วยความตกใจความบดขยี้ที่เกิดขึ้นมันแสบเกินที่เขาจะรับไหว เขากดแผลเอาไว้ นั่งอยู่ที่ท่ามกลางเลือดที่นองพื้น ไม่เหลือแล้วทั้ง คำถามทั้งความสงสัย เขาเพียงแต่ต้องการที่จะมีชีวิตอยู่ เขาหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาพิมพ์ไปหาว่ามันว่าเลิกกัน เขาไม่รู้จะทำอย่างไรกับมัน เตี้ยไม่อยากคิดมัน ทั้งหมดแล้ว เขาแค่อยากยุติเรื่องทั้งหมด

-เตี้ยเอาไม้ถูพื้นมาล้างคราบความบดขยี้ที่เกิดขึ้น หมดเลือดกองทุกอย่างก็คงหายไปตาม มัน เหลือเพียงแต่แผลที่ยังไม่แห้งนี่เท่านั้นที่มันจะกลายเป็นแผลเป็นและคอยเตือนใจเขาตลอดไป

-เตี้ยไปโรงเรียนปกติ แต่เขาไม่ไปหลังห้องนี้อีกแล้ว หากเจอเพื่อนกลุ่มนั้นก็แค่คำทักทาย บางเบา เขาดูมีความสุขกับเพื่อนกลุ่มใหม่ เขาไม่ได้คุยกับมันเลย ทั้งสองพยายามหลบหน้ากัน หากมีใคร ถามเขาก็จะตอบไปว่าเขาทำไม่ดีกับมันจึงเลิกกัน เป้าหมายใหม่ตอนนี้ของเขามีเพียงเพื่อการสอบติดมหาวิทยาลัยเท่านั้น เขาพยายามตั้งใจเรียน ส่งงาน อาจจะตะกุกตะกักอยู่บ้าง แต่ก็คงจะดีขึ้นเรื่อยๆ

- ในระหว่างที่เขานั่งรถกลับจากโรงเรียน ท้องฟ้าตอนเย็นดูสวยเหลือเกิน สีส้มอ่อนๆ แต่เขากลับ รู้สึกเศร้าอย่างบอกไม่ถูกก่อนที่เขาจะเอยปากบอกพ่อกับแม่ของเขาไปว่าเขาเลิกกับมันแล้ว เขารู้สึกดีอย่างบอกไม่ถูกที่ได้พูดเรื่องนี้ไป ไม่มีใครว่าเขา มีเพียงบอกว่าไม่ต้องเสียใจไป ตั้งใจเรียนแล้วเตี้ยก็จะได้ เจอคนดีๆ สุดท้ายแล้วพ่อแม่เขาก็เข้าใจว่าพ่อแม่ก็ยังคงเป็นห่วงเขาอยู่

3.4 บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY) DRAFT 1

SCENE 1 : บ้านเตี้ย/ภายใน/กลางคืน

เตี้ยนั่งอยู่ในห้องของเขาเอง แสงสีแดงจากจอทีวีปกคลุมทั่วห้อง เตี้ยจับตามองอย่างตั้งใจ ภาพความ รุนแรงที่สะท้อนอยู่ในจอ เตี้ยฟังตัวกับเตียงพร้อมถอนหายใจเอือกใหญ่ มอง เพดานด้วยแววตาครุ่นคิด ก่อนจะหัน มองไปที่โต๊ะ มีคัทเตอร์ที่ใส่ไว้ในกล่องเครื่องเขียน เตี้ย เอื้อมตัวไปหยิบมันมา เหลือบไปมองหนังสือที่เล่นอยู่ในจอ ทีวี กลับมามองที่แขน เขาวางคัทเตอร์ ลงบนแขน ค่อยๆ เลื่อนมือลงมาช้า เลือดค่อยๆ ไหลออกมา

SCENE 2 : โรงเรียน/ภายนอก/กลางวัน

เตี้ยนั่งรออยู่ตรงม้านั่งหน้าโรงเรียน ทำทางลุกลี้ลุกลอนคล้ายรออะไรอยู่ ไม่นานนัก มินเดินเข้ามา เตี้ยลุกขึ้นมา ทำทีดีใจ

เตี้ย

ใจมิน ไปไหนอะ

เตี้ยพูดไปยิ้มไป มินขมวดคิ้วก่อนจะพูดกับเตี้ย

มิน

เตี้ย ต้องให้บอกก็ครั้งที่ว่าแต่งตัวให้มินเรียบร้อย เตี้ยก็โดนครูตำอีกหรือ

เตี้ย

ครับๆ คุณแม่ ต่อไปนี้ผมจะแต่งตัวให้เรียบร้อย คุณแม่จะได้ไม่หนักใจครับ

มิน มองเตี้ยแล้วถอนหายใจ

มิน

ไม่ต้องมาประชดเลยนะ แล้วนี้จะกลับบ้านแล้วยัง

เตี้ย

ก็รอมินกลับบ้านก่อนละค่อยกลับ

เตี้ยตอบไปยิ้มไป มินไม่พูดอะไร ก่อนที่รถพ่อมินจะมาจอด

มิน

จ้ะ เรากลับก่อนนะเตี้ย เธอก็กลับดีๆละ

เตี้ย

โอเคมิน ไว้คุยกันคืนนี้นะ

มินเดินหันหลังไปที่รถ พร้อมโบกมือลา เตี้ยก็ยิ้ม แล้วโบกมือกับคืนไป ก่อนเขาจะเหลือบไปเห็นพ่อของมิน เตี้ยจึงรีบยกมือไหว้ ก่อนที่รถจะขับออกไป

SCENE 3 : รถยนต์/ภายใน/ตอนเย็น

เตี้ย กำลังนั่งรถออกไปกินข้าวกับพ่อและแม่ของเขา เตี้ยนั่งเงียบไม่พูดอะไรกลางเอามือลูบแขนตัวเอง

พ่อ

นี้จะปิดเทอมวันไหนอะเตี้ย

เตี้ย

อ้อ เนี่ยเดี่ยวสอบปลายภาคเดือนหน้า ก็ปิดแล้วพ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่

อือปิดแล้วก็ไปนอนบ้านย่าซักอาทิตย์จะได้ไปทำงานช่วยเขาด้วย

เตี้ย

ไม่แน่ใจอะแม่ ปิดเทอมนี้ ไม้รู้ต้องอยู่ช่วยเพื่อนทำกีฬาหรือเปล่า

แม่

ทำเข้าไปเยอะๆอะกิจกรรม เรียนเก่งขึ้นมั้งหรือเปล่าก็ไม่รู้

เตี้ย

เอาเถอะแม่ เตี้ยรอดูเกรดเทอมนี้ได้เลย

แม่

เอาให้มันเก่งเหมือนอย่างทีพูดเถอะ แม่เตี้ยหัวเราะเมื่อพูดจบ เตี้ยก็หัวเราะตามขึ้นมา

SCENE 4 : บ้านเตี้ย/ภายใน/กลางคืน

เตี้ยนั่งเล่นโทรศัพท์อยู่ในห้องตัวเอง ใบหน้าเขาดูมีความสุข หนังสือเรียนที่เปิดตั้งอยู่บนโต๊ะ ถูกกละเลย รวากับไม่มีตัวตน เตี้ยกำลังคุยกับมินในแชท จนลืมอ่านหนังสือ ไม่นานนักก็มีเสียงเคาะประตู เตี้ยสะดุ้ง

แม่

อ่านหนังสือบ้างนะเตี้ย จะสอบอยู่แล้ว

เตี้ย

ครับแม่ๆ อ่านอยู่ครับ

เตี้ยตอบออกไปด้วยน้ำเสียงที่ดูจะรำคาญ แล้วเขาก็กลับไปสนใจกับโทรศัพท์เขาต่อ

SCENE 5 : โรงเรียน/ภายนอก/กลางวัน

เตี้ยเดินมากับกลุ่มเพื่อนของเขา ทั้งกลุ่มกำลังพูดถึงเรื่องการสอบปลายภาคที่ผ่านมาวันนี้

แจ็บ

กูไม่อยากไปแก้เลขเลยวะ

บอส

อะไรของมึงวะ มึงก็แก้มาทุกปีไม่ใช่หรอ จะไปกลัวอะไร

แจ็บ

อย่างน้อยแพนกูก็ตกกับกูแหละวะ

บอส

ศีลมึงเสมอกันดินนะ ก็ว่าทำไมอยู่กันได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บอสพูดจบทั้งกลุ่มก็พากันหัวเราะ มีแฉับคนเดียวที่ทำหน้าเงื่อนอยู่

แฉับ

ก็แน่ดิอะ ใครจะไปได้แฟนสวยเรียนเก่งเหมือนไอเต๋ยหละ

เต๋ยแฉะยัยมั้งขึ้นมา

เต๋ย

กูพี่วะปะล่ะ

พูดจบทั้งกลุ่มก็หัวเราะขึ้นมาอีกรอบ พอดีกับที่เต๋ยเหลือบไปเห็นมันเดินมากับเพื่อนพอดิ

เต๋ย

เฮ้ย กูมีธุระหะ เต๋ยวูกูไปละ

พูดจบเต๋ยก็รีบเดินออกจากกลุ่มเพื่อนตรงไปยังมัน

บอส

ไอควาย ดิดตหญิงอะดิมีงอะ เพื่อนเขาแซวไล่หลังมา เต๋ยไม่สนใจรีบเดินไปหามัน

มัน

อ่าวเต๋ย สอบเป็นไงมั้ง ทำได้ไหม

เต๋ย

น่าจะดีแหละ เออมันปิดเทอมมีไปไหนปล่าว

มัน

ไม่นะ ทำไมหรอ

เต๋ย

อยากชวนไปอ่านหนังสืออะ

มัน

555 ได้สิๆ ไวก่อนนัดกันเนอะ พ่อเรามาแล้ว

เต๋ย

เจอกันครั้บมัน

มันเดินขึ้นรถไป เต๋ยยืนยิ้มโบกมือลา มัน ก่อนจะเดินออกจากโรงเรียนไป

SCENE 6 : ห้องสมุดเทศบาล/ภายใน/กลางวัน

เต๋ยนั่งอยู่ในห้องสมุด ท่าทางของเขาดูเบื่อๆ ในขณะที่มันดูตั้งใจ เต๋ยพลิกหนังสือไปมา กอนจะเอ่ย ปากชวนมันคุย

เต๋ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปได้ยังอะมัน

มัน

อะไรของเธอเนี่ย เพิ่งมาเอง ตัวเองเป็นคนชวนมาแล้วอยู่จะให้ไปจ้ออะไร

เต้ย

ก็มันน่าเบื่ออะ

มัน

สอบไม่ติดที่เดียวกับเราแล้วจะเสียใจ

เต้ย

โหมัน ไม่เอาดิ ไม่ล้อกันเล่นแบบนี้

มัน

อ่าว ก็พูดจริงๆ ถ้าเธอไม่ตั้งใจนะ มันโกรธจริงๆด้วย

เต้ย

โอเคครับแม่ คอยดูได้เลย

มัน

จะคอยดูเหมือนกันว่าจะตั้งใจไปได้นานแค่ไหน

เต้ย

รอดูเลยครับ แต่ว่าขอไปห้องน้ำก่อนได้ไหมครับ

มัน

เอ๊ย ไปด้วยดิ ปวดพอดีเลย เต้ยลุกออกไปก่อน มันเดินตามมาข้างหลัง

เต้ยล้างมืออยู่ตรงซิงค์ พลังมองตัวเองในกระจก ล้างมือเสร็จ เต้ยเดินออกมาจากห้องน้ำ ไม่เจอใคร มันยังไม่ออกมาจากห้องน้ำ เขาก็เดินเล่นไปพลางรอมันจนไปเจอห้องที่เหมือนจะเป็นห้องเก็บของ เขาเดินเข้าไปดู มันไม่ได้ล็อค ช่างในดูเหมือนจะเป็นที่เก็บอุปกรณ์ต่างๆที่ไม่ได้ใช้ เดินดูได้ไม่นานก็มีเสียงมันเรียกออกมาจากข้างนอก

มัน

เต้ยๆ อยู่ไหนอะ

เต้ย

มันมานี่ๆ

มันเดินตามเข้ามา เธอกวาดตามองไปรอบห้องด้วยท่าที่หวาดๆ

มัน

เต้ย ไปกันเถอะ เราเสร็จแล้ว

เต้ยไม่ตอบอะไร ตัวเขานิ่งหันหลังให้มัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีน

เต้ย เป็นอะไรปะเนี่ย

เต้ยก็ยังคงนั่งอยู่อย่างนั้น มีนมองไปที่เต้ยด้วยท่าทีกลัวๆ ก่อนเดินไป สะกิดเต้ย

เต้ย

แฮ่!!!

มีนผงะไปข้างหลัง ชนกับโต๊ะที่วางอยู่พอดี เต้ยเห็นจึงรีบเดินเข้าไปแก้มองต่อ โดยการจี้กาะจี้
มีน

เต้ย

กลัวหรือจ่ะจ่ะ

มีนหัวเราะพร้อมเอามือปิดมือเต้ย เต้ยแก้มองไปแก้มองมา นิ้วเขาบังเอิญจิ้มไปที่หน้าอกมีน ทั้งคู่
หยุดชะงัก มีนเป็นหน้าหนีด้วยความเขินอาย เต้ยเห็นดังนั้นก็จิ้มต่อ มีนไม่ได้มีปฏิกิริยาโต้ตอบ
อะไร เต้ยเอาหน้าเข้าไปใกล้ๆหน้ามีน ปากของทั้งสองกำลังจะประกบกัน มีเสียงคนเดินข้าง
นอก ทั้งสอง คนสะดุ้ง รีบลุกมาจัดเสื่อผ้าแล้วเดินออกไปจากห้องนั้น

SCENE 7 : บ้านแจ็บ/ภายใน/กลางวัน

เต้ยนั่งอยู่ในห้องของแจ็บกับบอส ทั้งสามนั่งดูหนังกันอยู่ แววดาตุตั้งใจกันทั้งสามคน

แจ็บ

มีนเอามาปะ บอส เอามาดิอะ

บอสเอามือล้วงเข้าไปในกระเป๋า พร้อมหยิบซองบุหรี่กับไฟแช็คออกมา

แจ็บ

ต้องอย่างจี้ดิอะ ไอ้เต้ยเอาปะ

เต้ย

มีนสูบตรงนี้เลยหรือวะ แม่มีนไม่รู้หรือไง

แจ็บ

เขาไม่ค่อยกลับบ้านหรอก

พูดจบแจ็บ ยื่นบุหรี่ให้เต้ย เขาลังเลนิดหน่อย แต่ก็รับมาสูบบ่อยู่ดี เต้ยสูดเข้าไปเฮือกใหญ่ ก่
อน ฟ่นออกมา สำลักเล็กน้อย เขายิ้มให้กับแจ็บทั้งสามหัวเราะออกมาพร้อมๆกัน

เต้ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เซี่ยย เหมือนหนังที่ถูกมาเลย์หว่า

SCENE 8 : montage

ตัดสลับ เตี้ยกับมันในห้องเก็บของ กับสูบบุหรี่ที่ใบหน้าของเตี้ย ตีงเครียดขึ้นเรื่อยๆ เตี้ยนั่งสูบบุหรี่อยู่ที่ระเปียงบ้านแจ็บ

SCENE 9 : บ้านเตี้ย/ภายใน/กลางคืน

เตี้ยนั่งอยู่ในห้องนั่งเล่น บนข้างหน้าเขามีใบเกรดอยู่ และมีพอกับแม่นั่งอยู่อีกฝั่ง สถานการณ์ดูตีงเครียด

แม่

เกรดไม่ดีเลยนะเทอมนี้

เตี้ยนั่งเงียบไม่พูดอะไร เขาเอามือขึ้นมากุมขมับก่อนถอนหายใจ

แม่

เทอมนี้ต้องเข้มงวดกันหน่อยแล้วแหละ

พ่อ

โตแล้วจะทำอะไรก็ทำ แต่รับผิดชอบตัวเองให้ได้ด้วยแหละ

ถ้าสอบมหาลัยรัฐไม่ได้พอกก็ไม่ส่ง เอกชนนะ

เตี้ยไม่ตอบโต้อะไร พูดจบพอกับแม่ก็เดินออกไปเขาได้แต่ถอนหายใจก่อนจะลุกขึ้นห้องไปเข้ามาในห้อง เตี้ยทิ้งตัวลงนอน เขาเหลือบไปเห็น มิดคัทเตอร์วางอยู่ เตี้ยลุกออกมาจากเตียงหยิบ มิดคัทเตอร์ขึ้นมาลงกับแขน เขาเป็นหน้าหนี ด้วยแววตาเศร้า กรีดซาอยู่สองสามแผล ก่อนจะลงไปนอนที่เตียงเหมือนเดิม

SCENE 10 : บ้านแจ็บ/ภายใน/กลางวัน

เตี้ยนั่งอยู่ที่ระเปียงบ้านแจ็บด้วยชุดนักเรียน วันนี้คาบบ่ายไม่มีอะไรเขาทั้งสองเลยออกมา ก่อน เตี้ยจุดบุหรี่ขึ้นมาสูบ แจ็บเหลือบมอง

แจ็บ

เตี้ยวันนี้ซื้อสูบเองแล้วหรอวะ

แจ็บหัวเราะขึ้นมา

เตี้ย

ไม่แยงมึงสูบก็ดีแล้วไม่ใช่หรอ

แจ็บ

เออก็ดีแล้วไม่เปลืองกู

เออเตี้ยวันนี้ไม่ค่อยเห็นมึงอยู่กับมันเลย มีไรปะวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตี้ยเจียบไปพักนึง ก่อนสูบบุหรี่เข้าไปหนึ่งเฮือกใหญ่

เตี้ย

เออ กว่ากุงๆวะ

แจ็บ

มึงงงไรวะ

เตี้ย

กูไม่รู้ว่ากูรักรมึนจริงๆหรือเปล่า

แจ็บ

ไอ้ควาย ได้แล้วทั้งนี้หว่า

เตี้ยไม่พูดอะไร นอกจากสูบบุหรี่ ใบหน้าดูเคร่งเครียด

แจ็บ

จะออกไปแล้วก็ปิดประตูบ้านให้กูด้วย กูจะไปนอนก่อน

SCENE 11 : บ้านเตี้ย/ภายใน/กลางคืน

เตี้ยถอดรองเท้ากำลังจะเดินเข้าไปในบ้าน เขาเห็นแม่นั่งอยู่ตรงโซฟา

เตี้ย

แม่หวัดตีครีบ

แม่

วันนี้ครูเขาโทรมาว่าลูกโดดเรียนไปตอนบ่าย

เตี้ยได้ยืนตั้งนั้นเขาถอนหายใจเฮือกใหญ่

แม่

เตี้ย เตี้ยเป็นอะไรไปลูก ลูกโดดเรียนทำไม ลูกไปไหนมา

แม่เขาเดินเข้ามาหา พอใกล้เตี้ยเข้ามาหน่อย แม่ขมวดคิ้ว

แม่

นี่ลูกสูบบุหรี่หรือ

เตยหน้าถอดสี แม่เขาเริ่มโกรธ ตาแม่เริ่มแดง

แม่

เตี้ยสูบบุหรี่ทำไม

เตี้ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็ลองดูอะแม่

แม่

ที่โดดเรียนก็หนีไปสูบบุหรี่สินะ แล้วที่เกรดตกก็เพราะเรื่องพวกนี้สินะ
เตี้ยเคยคิดถึงอนาคต ตัวเองบ้างไหม แล้วไหนจะเรื่องเรียนต่ออีก

เตี้ยได้ยินดังนั้นจึงสวนแม่เขากลับไป

เตี้ย

แม่คิดว่าลูกว่าลูกไม่คิดหรือ นี้ออนาคตลูกไง
ลูกจะไม่คิดได้ไง แม่อะเคยเชื่อใจลูกบ้างไหม

พูดจบเตี้ยก็รีบเดินขึ้นไปบนห้อง ปิดประตู โยนกระเป๋าทิ้ง เขายืนอยู่กลางห้อง ตาแดงกำ
กำหมัดแน่น เตี้ยเดินไปหยิบคัทเตอร์มา เขากรีดมันลงไป แต่เหมือนครั้งนี้มันจะไม่ช่วยอะไรเขา
เตี้ยหยุดมิด โยนมิดไปไว้บนโต๊ะ ก่อนจะเดินเข้าห้องน้ำไปล้างแผล ออกจากห้องเขาเจอพ่อเขา
พอดี เตี้ยมองหน้าพ่อไม่พูดอะไร ก่อนจะเดินเข้าห้องน้ำไป เขาแง้มประตูออกมา พ่อไม่อยู่แล้ว
เตี้ยรีบเดินเข้าห้องไป

SCENE 12 : บ้านเตี้ย/ภายใน/กลางคืน

เตี้ยเดินสายหัวเข้ามาในห้องทั้งตัวลงไปนอน ผ่านไปซักพักเขาลืมตาขึ้นมา เหลือบมองไป
มิดนอนทับตัวเขาอยู่เตี้ยสะดุ้งเล็กน้อยด้วยความง่วงเงย ร่างนั้นค่อยๆเอามือค้ำตัวเองขึ้นมา
นั่งค่อม อยู่บนตัวเตี้ย ใบหน้าเตี้ยตกใจ

เตี้ย

มัน...

มันไม่พูดอะไร โนม้ตัวลงมาจากปากของทั้งสองประกบกัน เตี้ยเอามือสวมกอดมันจับมันพลิก
ไปอยู่ด้านล่าง แล้วจึงเริ่มชอกไซร์ต้นคอลงมาเรื่อยๆ เขายกตัวขึ้นถอดเสื้อ กางเกง แล้วจึงเริ่ม
ขยับตัว โนม้ตัวลงไปกอดมัน ใบหน้าเตี้ยมีความสุขเหลือเกิน มือเขาลูบไปตามหน้ามัน แต่แล้ว
เขาก็ต้องชะงัก เตี้ยค่อยๆยื่นตัวเองขึ้นมาผู้หญิงตรงหน้าเขา คนที่เขากำลังมีสัมพันธ์อยู่ไม่ใช่มัน
หากแต่เป็นเพียงตุ๊กตาทายางตัวหนึ่ง หน้าเตี้ยตกใจมาก เขาพยายามจะลุกหนีไปแต่เธอก็ยัง
ขยับอยู่ ดวงตาของตุ๊กตาทายางจับจ้องมาที่เขา เตี้ยรู้สึกกลัวเป็นอย่างมาก แต่เหมือนเขาจะ
ควบคุมตัวเอง ไม่ได้ เตี้ยพยายามอย่างมากที่จะหยุดการกระทำของเขา มือที่เอื้อมไปสะปะ
สะปะ บังเอิญไป หยิบเจอเข้ากับมีดคัทเตอร์ เขาหยิบมันขึ้นมาทันที มองไปที่ตุ๊กตาทายางตัวนั้น ก่
อนกรีดแขน ตัวเอง เขาหลับตาแล้วกรีดแขนไปเรื่อยๆ เขาลืมตาขึ้นมาเลือดราดล้อมรอบตัวเขา
มิดที่เดือน เนื้อเขานั้นดูเหมือนจะสีกินไปแล้ว เตี้ยชะงักมองที่แขน แล้วจึงมองไปรอบๆ ไม่
พบอะไรเลย เขายกแขนลงช้าๆ หายใจหอบ ตาเหม่อมองเพดาน ก่อนจะรีบลุกไปเข้าห้องน้ำได้
ยชะงักเล็กน้อยเมื่อแผลโดนน้ำ เหมือน ความรู้สึกสติสัมปชัญญะของเขากลับมาเรียบร้อย สม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุรณ์ เขารับล้าง ก่อนออกไปเก็บกวาดห้อง โยนทุกอย่างใส่ถุงขยะ ก่อนจะมาหยุดนั่งที่เก้าอี้
มอง มีดคัทเตอร์เปื้อนเลือดอยู่สักพักก่อนโยนมันทิ้งถังขยะไป

SCENE 12 : บ้านแจ็บ/ภายใน/ตอนเย็น

เต้ยยืนอยู่หน้าบ้านกำลังรอแจ็บลงมารับ ไม่นานนักแจ็บก็ลงมา

เต้ย

ไม่ไปเรียนวะ

แจ็บ

เอาหน้า ไหนๆก็จะจบแล้วขอชิลหน่อยไม่ได้ไง

เต้ย

เออๆ มึงยังมีบุหรืออยู่ปะ

แจ็บ

มีๆขึ้นมาดิ

เต้ยเดินออกไปตรงระเบียงแจ็บหยิบบุหรีมาให้ เต้ยจุดสูบ

แจ็บ

เลิกกับมันแล้วหรอ

เต้ยหัวเราะรับเบาๆก่อนสูบบุหรี่

เต้ย

อือ

แจ็บ

ก็จะได้ไม่ต้องมานั่งงออีก 555

แจ็บ

แล้วไงต่ออะ

เต้ย

เรียนต่อดิ กูมีที่เรียนแล้วนะเว้ย

แจ็บ

เซี่ยยย มึงแม่งอย่างโหด แม่มีงูรู้ยัง

เต้ย

ยังเลยวะกูก็เพิ่งรู้วันนี้

แจ็บ

เออๆตีใจด้วยเว้ยเพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ย์ไม่ตอบอะไรทั้งสองสูบบุหรี่กันจนหมด

แต่ย์

ในที่สุดก็มีชีวิตที่ดีสักที

แจ็บ

มีงบ่นไร

แต่ย์

เปล่าๆ แต่ย์วูกกลับละ ชอบคุณมากมีง

3.5 บทภาพยนตร์ (SCREENPLAY) DRAFT 2

SCENE 1 : บ้านแต่ย์/ภายใน/กลางคืน

แต่ย์นั่งอยู่ในห้องของเขาเอง แสงสีแดงจากจอทีวีปกคลุมทั่วห้อง แต่ย์จับตามองอย่างตั้งใจ ภาพความ รุนแรงที่สะท้อนอยู่ในจอ แต่ย์พิงตัวกับเตียงพร้อมถอนหายใจเฮือกใหญ่ มองเพดานด้วยแววตาคุ่นคิด ก่อนจะหัน มองไปที่โต๊ะ มีดคัทเตอร์ที่ใส่ไว้ในกล่องเครื่องเขียน แต่ย์เอื้อมตัวไปหยิบมันมา เหลือบไปมองหนังที่เล่นอยู่ในจอ ทีวี กลับมามองที่แขน เขาวางคัทเตอร์ลงบนแขน ค่อยๆ เลื่อนมันช้าๆ เลือดค่อยๆ ไหลออกมา

SCENE 2 : รถยนต์/ภายใน/ตอนเย็น

แต่ย์ กำลังนั่งรถออกไปกินข้าวกับพ่อและแม่ของเขา แต่ย์นั่งเงียบไม่พูดอะไรพลางเอามือลูบแขนตัวเอง

พ่อ

นี้จะปิดเทอมวันไหนอะแต่ย์

แต่ย์

อ้อ เนี่ยเดี๋ยวสอบปลายภาคเดือนหน้า ก็ปิดแล้วพ่อ

แม่

อือปิดแล้วก็ไปนอนบ้านย่าซักอาทิตย์จะได้ไปทำงานช่วยเขาด้วย

แต่ย์

ไม่แนใจอะแม่ ปิดเทอมนี้ ไม่รู้ต้องอยู่ช่วยเพื่อนทำกัฬาหรือปล่าว

แม่

ทำเข้าไปเยอะๆ อะกิจกรรม เรียนเก่งขึ้นมั้งหรือเปล่าก็ไม่รู้

แต่ย์

เอาเถอะแม่ เดี่ยวรอดูเกรดเทอมนี้ได้เลย

แม่

เออให้มันเก่งเหมือนอย่างที่พูดเถอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่เตี้ยหัวเราะเมื่อพูดจบ เตี้ยก็หัวเราะตามขึ้นมา

SCENE 3 : บ้านเตี้ย/ภายใน/กลางคืน

เตี้ยนั่งเล่นโทรศัพท์อยู่ในห้องตัวเอง ใบหน้าเขาดูมีความสุข หนังสือเรียนที่เปิดตั้งอยู่บนโต๊ะ
ถูกละเลย ราวกับไม่มีตัวตน เตี้ยกำลังคุยกับมินในแชท จนลืมอ่านหนังสือ ไม่นานนักก็มีเสียง
เคาะประตู เตี้ย สะดุ้ง

แม่

อ่านหนังสือบ้างนะเตี้ย จะสอบอยู่แล้ว

เตี้ย

ครับแม่ๆ อ่านอยู่ครับ

เตี้ยตอบออกไปด้วยน้ำเสียงที่ดูจะรำคาญ แล้วเขาก็กลับไปสนใจกับโทรศัพท์เขาต่อ

SCENE 4 : ห้องสมุดเทศบาล/ภายใน/กลางวัน

เตี้ยนั่งอยู่ในห้องสมุด ท่าทางของเขาดูเบื่อๆ ในขณะที่มินดูตั้งใจ เตี้ยพลิกหนังสือไปมา ก่อนจะ
เอ่ย ปากขวนมินคุย

เตี้ย

ไปได้ยังอะมิน

มิน

อะไรของเธอเนี่ย เพิ่งมาเอง ตัวเองเป็นคนขวนมาแล้วอยู่ๆจะให้ไปจี้อ่านะ

เตี้ย

ก็มินน่าเบื่ออะ

มิน

สอบไม่ติดที่เดียวกับเราแล้วจะเสียใจ

เตี้ย

โห้มิน ไม่เอาดิ ไม่ล้อกันเล่นแบบนี้

มิน

อ่าว ก็พูดจริงๆ ถ้าเธอไม่ตั้งใจนะ มินโกรธจริงๆด้วย

เตี้ย

โอเคครับแม่ คอยดูได้เลย

มิน

จะคอยดูเหมือนกันว่าจะตั้งใจไปได้นานแค่ไหน

เตี้ย

รอดูเลยครับ แต่ว่าขอไปห้องนี้ก่อนได้ไหมครับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มัน

เอ๊ย ไปด้วยดี ปวดพอดีเลย เตี้ยลุกออกไปก่อน มันเดินตามมาข้างหลัง

เตี้ยล้างมืออยู่ตรงซิงค์ พลาจมองตัวเองในกระจก ล้างมือเสร็จ เตี้ยเดินออกมาจากห้องน้ำ ไม่เจอใคร มันยังไม่ออกมาจากห้องน้ำ เขาก็เดินเล่นไปพลาจรอมันจนไปเจอห้องที่เหมือนจะเป็นห้องเก็บของ เขาเดินเข้าไปดู มันไม่ได้ลือค ข้างในดูเหมือนจะเป็นที่เก็บอุปกรณ์ต่างๆที่ไม่ได้ใช้แ

เดินดูได้ไม่นานก็มีเสียงมันเรียกออกมาจากข้างนอก

มัน

เตี้ยๆ อยู่ไหนอะ

เตี้ย

มันมานี่ๆ

มันเดินตามเข้ามา เธอกวาดตามองไปรอบห้องด้วยท่าที่หวาดๆ

มัน

เตี้ย ไปกันเถอะ เราเสร็จแล้ว

เตี้ยไม่ตอบอะไร ตัวเขานิ่งทันทิ้งให้มัน

มัน

เตี้ย เป็นอะไรปะเนี่ย เตี้ยก็ยังคงนั่งอยู่อย่างนั้น มันมองไปที่เตี้ยด้วยท่าที่กลัวๆ ก่อนเดินไป สะกิดเตี้ย

เตี้ย

แฮ่!!!

มันผงะไปข้างหลัง ชนกับโต๊ะที่วางอยู่พอดี เตี้ยเห็นจึงรีบเดินเข้าไปแก้มองต่อ โดยการจิกกะจีมัน

เตี้ย

กลัวหรือจ่ะจ่ะ

มันหัวเราะพร้อมเอามือปิดมือนเตี้ย เตี้ยแก้มองไปแก้มองมา นิ้วเขาบังเอิญจิ้มไปที่หน้าอกมัน ทั้งคู่หยุดชะงัก มันเบือนหน้าหนีด้วยความเขินอาย เตี้ยเห็นดังนั้นก็จิ้มต่อมันไม่ได้มีปฏิกิริยาโต้ตอบอะไรเตี้ยเอาหน้าเข้าไปใกล้ๆหน้ามัน ปากของทั้งสองกำลังจะประกบกัน มีเสียงคนเดินข้างนอก ทั้งสองคนสะดุ้ง รีบลุกมาจัดเสื้อผ้าแล้วเดินออกไปจากห้องนั้น

SCENE 5 : บ้านแจ็บ/ภายใน/กลางวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตี้ยนั่งอยู่ในห้องของแจ็บกับบอส ทั้งสามนั่งดูหนังกันอยู่ แววดาตุตั้งใจกันทั้งสามคน
แจ็บ

มีงเอามาปะ บอส เอามาดิวะ

บอสเอามือล้วงเข้าไปในกระเป๋า พร้อมหยิบซองบุหรี่กับไฟแช็คออกมา
แจ็บ

ต้องอย่างงี้ดิวะ ไอเตี้ยเอาปะ แจ็บคาบบุหรี่ออกไปที่ระเบียงก่อนจุดสูบ
เตี้ย

มีงสูบตรงนี้เลยหรอวะ แม่มีงไม่รู้หรอเง
แจ็บ

เขาไม่ค่อยกลับบ้านหรอก

พูดจบแจ็บ ยื่นบุหรี่ให้เตี้ย เขาเล่นเกมเหนื่อย แต่ก็รับมาสูบบุหรี่เตี้ยสูดเข้าไปเฮือกใหญ่
ก่อนพ่น ออกมา สำลักเล็กน้อย เขายิ้มให้กับแจ็บ ทั้งสามหัวเราะออกมาพร้อมๆกัน

เตี้ย

เซี่ยย เหมือนหนังที่กูดูมาเลยหะ

SCENE 6 : montage

ตัดสลับ เตี้ยกับมีงในห้องเก็บของ กับสูบบุหรี่ที่ใบหน้าของเตี้ย ดึงเครียดขึ้นเรื่อยๆ เตี้ย
นั่งสูบบุหรี่อยู่ที่ระเบียงบ้านแจ็บ

SCENE 7 : บ้านเตี้ย/ภายใน/กลางคืน

เตี้ยนั่งอยู่ในห้องนั่งเล่น บนข้างหน้าเขามีใบเกรดอยู่ และมีพ่อกับแม่นั่งอยู่อีกฝั่ง
สถานการณ์ดูตึงเครียด

แม่

เกรดไม่ดีเลยนะเทอมนี้

เตี้ยนิ่งเงียบไม่พูดอะไร เขาเอามือขึ้นมากุมขมับก่อนถอนหายใจ

แม่

เทอมนี้ต้องเข้มงวดกันหน่อยแล้วแหละ

พ่อ

โตะแล้วจะทำอะไรก็ทำ แต่รับผิดชอบตัวเองให้ได้ด้วยแหละ

ถ้าสอบมหาลัยรัฐไม่ได้พ่อก็กี่ไม่ส่ง เอกชนนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตี้ยไม่ตอบโต้อะไร พุดจบบพอกับแม่ก็เดินออกไปเขาได้แต่ถอนหายใจก่อนจะลุกขึ้นหองไป
เข้ามาในห้อง เตี้ยทิ้งตัวลงนอน เขาเหลือบไปเห็น มีดคัทเตอร์วางอยู่ เตี้ยลุกออกมาจากเตียง
หยิบ มีดคัทเตอร์ขึ้นมากรีดมันลงกับแขน เขาเป็นอนาถาหน้านี้ ด้วยแหวดาศร่า กรีดซ้าอยู่สองสาม
แผล ก่อนจะลงไปนอนที่เตียงเหมือนเดิม

SCENE 8 : บ้านแจ็บ/ภายใน/กลางวัน

เตี้ยนั่งอยู่ที่ระเบียงบ้านแจ็บด้วยชุดนักเรียน วันนี้คาบบ่ายไม่มีอะไรเขาทั้งสองเลยออก
มา ก่อน เตี้ยจุดบุหรีขึ้นมาสูบ แจ็บเหลือบมอง

แจ็บ

เตี้ยวันนี้สูบเองแล้วหรือวะ

แจ็บหัวเราะขึ้นมา

เตี้ย

ไม่แยงมีงสูบก็ดีแล้วไม่ใช่หรือ

แจ็บ

เออก็ดีแล้วไม่เปลืองกู

เออเตี้ยวันนี้ไม่ค่อยเห็นมีงอยู่กับมันเลย มีอะไรปะวะ

เตี้ยเสียบไปพักนึง ก่อนสูบบุหรีเข้าไปหนึ่งเฮือกใหญ่

เตี้ย

เออ กูว่ากุงๆวะ

แจ็บ

มีงงไรวะ

เตี้ย

กูไม่รู้ว่ากูรักมันจริงๆหรือปล่าว

แจ็บ

ไอ้ควาย ได้แล้วทั้งนี้หว่า

เตี้ยไม่พูดอะไร นอกจากสูบบุหรี ใบหน้าดูเคร่งเครียด

แจ็บ

จะออกไปแล้วก็ปิดประตูบ้านให้กูด้วย กูจะไปนอนก่อน

SCENE 9 : บ้านเตี้ย/ภายใน/กลางคืน

เตี้ยถอดรองเท้ากำลังจะเดินเข้าไปในบ้าน เขาเห็นแม่นั่งอยู่ตรงโซฟา

เตี้ย

แม่หวัดดีครับ

แม่

วันนี้ครูเขาโทรมาว่าลูกโดดเรียนไปตอนบ่าย

เตี้ยได้ยินดังนั้นเขาถอนหายใจเฮือกใหญ่

แม่

เตี้ย เตี้ยเป็นอะไรไปลูก ลูกโดดเรียนทำไม ลูกไปไหนมา

แม่เขาเดินเข้ามาหา พ่อใกล้เตี้ยเข้ามาหน่อย แม่ขมวดคิ้ว

แม่

นี่ลูกสูบบุหรี่หรือ

เตี้ยหน้าถอดสี แม่เขาเริ่มโกรธ ตาแม่เริ่มแดง

แม่

เตี้ยสูบบุหรี่ทำไม

เตี้ย

ก็ลองดูอะแม่

แม่

ที่โดดเรียนก็หนีไปสูบบุหรี่สินะ แล้วที่เกรดตกก็เพราะเรื่องนี้สินะ
เตี้ยเคยคิดถึงอนาคต ตัวเองบ้างไหม แล้วไหนจะเรื่องเรียนต่ออีก

เตี้ยได้ยินดังนั้นจึงสวนแม่เขากลับไป

เตี้ย

แม่คิดว่าลูกว่าลูกไม่คิดหรือ นี้อนาคตลูกไง
ลูกจะไม่คิดได้ไง แม่อะเคยเชื่อใจลูกบ้างไหม

พูดจบเตี้ยก็รีบเดินขึ้นไปบนห้อง ปิดประตู โยนกระเป๋าทิ้ง เขายืนอยู่กลางห้อง ตาแดง
กำมือกำหมัดแน่น เตี้ยเดินไปหยิบคัทเตอร์มา เขากรีดมันลงไป แต่เหมือนครั้งนั้นมันจะไม่ช่วย
อะไรเขาเตี้ยหยุดมิด โยนมีดไปไว้บนโต๊ะ ก่อนจะเดินเข้าห้องน้ำไปล้างแผล ออกจากห้องเขา
เจอพ่อเขา พ่อตี เตี้ยมองหน้าพ่อไม่พูดอะไร ก่อนจะเดินเข้าห้องน้ำไป เขาแง้มประตูออกมา พ่อ
อไม่อยู่แล้ว เตี้ยรีบเดินเข้าห้องไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 10 : บ้านเตี้ย/ภายใน/กลางคืน

เตี้ยเดินสายหัวเข้ามาในห้องทิ้งตัวลงนอน ผ่านไปชักพริกเขาส้มตาขึ้นมา เหลือบมองไป
มีคน นอนทับตัวเขาอยู่เตี้ยสะดุ้งเล็กน้อยด้วยความง่วงเงีย ร่างนั้นค่อยๆเอามือค้ำตัวเองขึ้นมา
นั่งค่อม อยู่บนตัวเตี้ย ใบหน้าเตี้ยตกใจ

เตี้ย

มัน..

มันไม่พูดอะไร โนม้ตัวลงมาปากของทั้งสองประกบกัน เตี้ยเอามือสวมกอดมันจับมันพลิก
ไปอยู่ด้านล่าง แล้วจึงเริ่มชอกไซร์ต้นคอลงมาเรื่อย เขายกตัวขึ้นถอดเสื้อ กางเกง แล้วจึงเริ่ม
ขยับตัว

โนม้ตัวลงไปกอดมัน ใบหน้าเตี้ยมีความสุขเหลือเกิน มือเขาลูบไปตามหน้ามัน แต่แล้ว
เขาก็ต้อง ชะงัก เตี้ยค่อยๆยืนตัวเองขึ้นมาผู้หญิงตรงหน้าเขา คนที่เขากำลังมีสัมพันธ์อยู่ไม่ใช่มัน
หากแต่ เป็นเพียงตุ๊กตายางตัวหนึ่ง หน้าเตี้ยตกใจมาก เขาพยายามจะลุกหนีไปแต่เอวเขาก็ยัง
ขยับอยู่ ดวงตาของตุ๊กตายางจับจ้องมาที่เขา เตี้ยรู้สึกกลัวเป็นอย่างมาก แต่เหมือนเขาจะ
ควบคุมตัวเอง ไม่ได้เตี้ยพยายามอย่างมากที่จะหยุดการกระทำของเขา มือที่เอื้อมไปสะเปะ
สะปะ บังเอิญไป หยิบเจอเข้ากับมีดคัทเตอร์ เขาหยิบมันขึ้นมาทันที มองไปที่ตุ๊กตายางตัวนั้น ก่
อนกรีดแขน ตัวเอง เขาหลับตาแล้วกรีดแขนไปเรื่อยๆ เขาส้มตาขึ้นมาเลือดรายล้อมรอบตัวเขา
มีดที่เฉือน เนื้อเขานั้นดูเหมือนจะลึกเกินไปแล้ว เตี้ยชะงักมองที่แขน แล้วจึงมองไปรอบๆ ไม่
พบอะไรเลย เขายกแขนลงช้าๆ หายใจหอบ ตาเหม่อมองเพดาน ก่อนจะรีบลุกไปเข้าห้องน้ำ

เตี้ยชะงักเล็กน้อยเมื่อแผลโดนน้ำ เหมือน ความรู้สึกสติสัมปชัญญะของเขากลับมาเรียบร้อย
สมบูรณ์ เขารีบล้าง ก่อนออกไปเก็บกวาดห้อง โยนทุกอย่างใส่ถุงขยะ ก่อนจะมาหยุดนั่งที่เก้าอี้
มอง มีดคัทเตอร์เปื้อนเลือดอยู่สักพักก่อนโยนมันทิ้งถังขยะไป

SCENE 11 : บ้านแจ็บ/ภายใน/ตอนเย็น

เตี้ยยืนอยู่หน้าบ้านกำลังรอแจ็บลงมารับ ไม่นานนักแจ็บก็ลงมา

เตี้ย ไม่น่าไปเรียนวะ

แจ็บ

เอาหน้า ไหนๆก็จะจบแล้วขอขิลหน่อยไม่ได้ไง

เตี้ย

เออๆ มึงยังมีบุหรืออยู่ปะ

แจ็บ

มีๆขึ้นมาดิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เต้ยเดินตามแจ็บขึ้นไปบนห้อง เต้ยเดินออกไปตรงระเบียงแจ็บหยิบบุหรีมาให้ เต้ยยืนอยู่เฉยๆ

แจ็บ

เลิกกับมันแล้วเหอ

เต้ย

หัวเราะรับเบาๆ

เต้ย

อ้อ

แจ็บ

ก็ตีจะได้ไม่ต้องมานั่งงออีก 555

แจ็บ

แล้วไงต่ออะ

เต้ย

เรียนต่อดี ภูมิที่เรียนแล้วนะเว้ย

แจ็บ

เขี่ยย มึงแหม่งอย่างโหด แม่มึงรู้อย่าง

เต้ย

ยังเลยวะกูก็เพิ่งรู่วันนี้ แจ็บ เออๆดีใจด้วยเว้ยเพื่อน

เต้ยไม่ตอบอะไรทั้งสองสับบุหรีกันจนหมด

เต้ย

เลิกสูบได้แล้วมั้ง

เต้ยพูดพร้อมเดินเข้าไปในบ้าน แจ็บดับบุหรีแล้วเดินตามไป

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

1. การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ได้ทำการวางแผนการถ่ายทำทั้งในส่วนที่เป็นตามเนื้อเรื่องและสถานที่เพื่อแบ่งเวลาในการเตรียมหา นักแสดง สถานที่ และอุปกรณ์ในการประกอบฉากทั้งหมด

4.1 การคัดเลือกนักแสดง การคัดเลือกนักแสดงนั้นข้าพเจ้าเลือกที่จะใช้บุคลิกของนักแสดงให้ใกล้เคียงกับบทบาทในภาพยนตร์ให้มากที่สุดโดยเลือกผ่านการให้นักแสดงลองเล่นตามบท

4.1.1 ตัวละครเตี้ย

เตี้ย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ชีวิตถูกสั่งสอนให้อยู่ในลู่วางมาโดยตลอด กลับต้องมาพบเจอกับเรื่องราวต่างๆที่ทำให้เขาพบว่า ชีวิตไม่ได้มีแค่ทางที่เขาถูกสั่งสอนมา ก่อเกิดคำถามภายในใจของเขาว่าเขาควรเลือกที่จะดำเนินชีวิต ดำเนินไปแบบไหน

การคัดเลือกผู้ที่มีรับบทบาทเป็นเตี้ย ข้าพเจ้าได้คัดเลือกนักแสดงที่อยู่ในช่วงอายุ 18-20 ปีเพื่อให้ใกล้เคียงกับตัวละครในเรื่องมากที่สุด โดยการคัดเลือกนักแสดงของข้าพเจ้านั้นใช้วิธีการนั่งพูดคุยถึงประสบการณ์ในช่วงมัธยมปลาย ว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ปัญหาที่เกิดใกล้เคียงกับปัญหาของตัวละครในเรื่องมาน้อยเพียงใด และข้าพเจ้าก็ได้ให้ทดสอบโดยการให้ลองเล่น บทเตี้ยในซีน ต่างๆ เพื่อดูว่ามีความใกล้เคียงมากน้อยเพียงใด ผู้ที่มีรับบทเป็นเตี้ยคือ นายชลฤกษ์ วิปุลพงษ์ (ต้นกล้า) เป็นนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 2 ต้นกล้ามีการแสดงทั้งทางด้านร่างกายและอารมณ์ที่รุนแรง ใกล้เคียงกับภาพของเตี้ยที่ข้าพเจ้าคิดไว้ แวตตาที่แสดงอารมณ์รุนแรงตรงกันข้ามกับการแสดงออกที่ดูเหมือนจะไม่รู้สึกอะไร

4.1.2 ตัวละครมัน

ผู้หญิงมัธยมปลายคนหนึ่งมัน แฟนของเตี้ยที่อยู่โรงเรียนเดียวกัน มันเป็นเด็กผู้หญิงที่เรียบร้อย เรียนเก่ง สมบูรณ์พร้อมในแบบฉบับการคัดเลือกบทบาทมัน ข้าพเจ้าเลือกที่จะคัดเลือกคล้ายกับการคัดเลือกเตี้ย โดยอ้างอิง อายุตามบทและบุคลิกในเรื่องเป็นหลัก อาศัยการพูดคุยสอบถามถึงประสบการณ์ในช่วงมัธยมตอนปลาย และทดสอบโดยเล่นตามบทต่างๆเพื่อดูว่ามีความใกล้เคียงกับตัวละครมันมากน้อยเพียงใด ผู้ที่มีรับบทเป็นมันคือ นางสาววิศมล ชัยอุปลา (เนย) เป็นนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ชั้นปีที่ 2

4.2 เอกสารข้อมูลนักแสดง (casting sheet) บันทึกข้อมูลนักแสดงแต่ละคนเพื่อใช้สำหรับการติดต่อและดูข้อมูลหลังจากการคัดเลือกนักแสดงเพื่อเป็นหลักฐานในการตัดสินใจเลือกนักแสดง และ ติดต่อกันตามข้อมูลได้นอกจากนี้ยังใช้ในการจัดเตรียมเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับขนาดตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION : จีรพงศ์ ชูแก้วรุ่ง

TITLE: ปรีศนิรันดร์ Magic Hand

บทบาท : เดย์			
ชื่อ : นาย ชลภฤต วิบุลพงษ์			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : 094-434-0494			
อีเมล :			
การศึกษา : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	ชาย	อายุ	20
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-
ประสบการณ์การแสดง			
ความสามารถพิเศษ/บุคลิก			

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เนื้อ	M	กางเกง	Size 32	ส่วนสูง	170	น้ำหนัก	54
รองเท้า	34	กระโปรง	-	อก	32	เอว	28
หมวก	-			สะโพก	30	นม	ตัว

REMARKS:

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION : อีรพงศ์ ชูแก้วรุ่ง

TITLE: ปรีศินีรันดร์ Magic Hand

บทบาท : มิน			
ชื่อ : นางสาว วิศมล ชัยอุปลา			
ที่อยู่ : -			
โทรศัพท์ : 094-434-0494			
อีเมล : -			
การศึกษา : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง			
ข้อมูลทางด้านกายภาพ			
เพศ	หญิง	อายุ	20
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-
ประสบการณ์การแสดง	-		
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก	-		

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	M	กางเกง	24	ส่วนสูง	162	น้ำหนัก	42
รองเท้า	36	กระโปรง	-	อก	28	เอว	24
หมวก	-			สะโพก	30	ผม	ประบ่า สีทอง

REMARKS :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

4.3.1 เครื่องแต่งกายเตี้ย

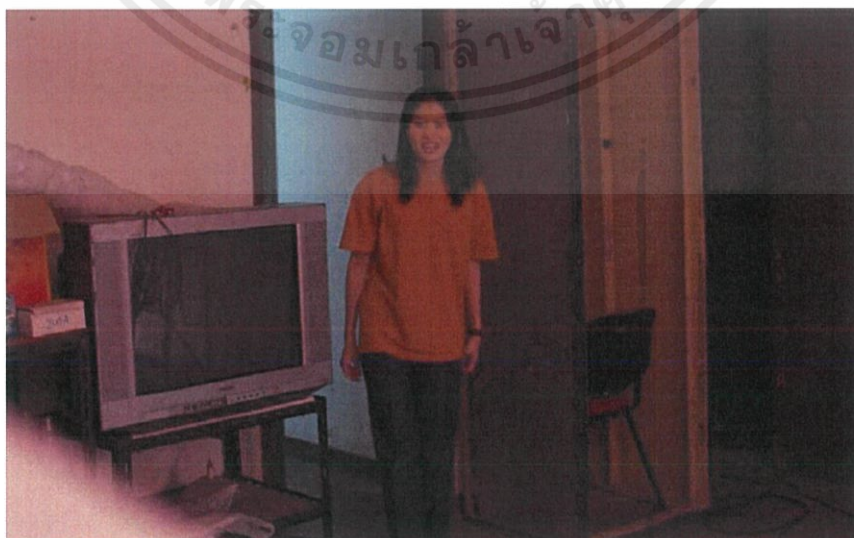
เครื่องแบบของเตี้ยภายในภาพยนตร์ เนื่องจากในบทภาพยนตร์นี้มีเล่าถึงชีวิตของเด็กมัธยม ชุดที่ใช้จึงแบ่งออกเป็นสองส่วน คือชุด นักเรียน และชุดลำลอง ในส่วนของชุดลำลองนั้นก็ เป็นเสื้อผ้าปกติ ไม่หวือหวา ดูฉลาด เพราะเตี้ยเป็นเด็กที่ไม่ค่อยให้ความสำคัญเรื่อง นี้มากนัก

ภาพที่ 4.1 เครื่องแต่งกายเตี้ย

4.3.1 เครื่องแต่งกายมัน

เครื่องแบบของมันนั้นส่วนใหญ่จะเป็นชุดลำลอง เพราะเตี้ยกับมันเจอกันนอกเวลาเรียน เป็น ส่วนใหญ่ มันเป็นผู้หญิง เรียบร้อยดังนั้นการแต่งตัวก็เรียบร้อยตามไปด้วย แต่ก็ไม่ได้ดูอึดอัดจนเกินไป

ภาพที่ 4.2 เครื่องแต่งกายมัน

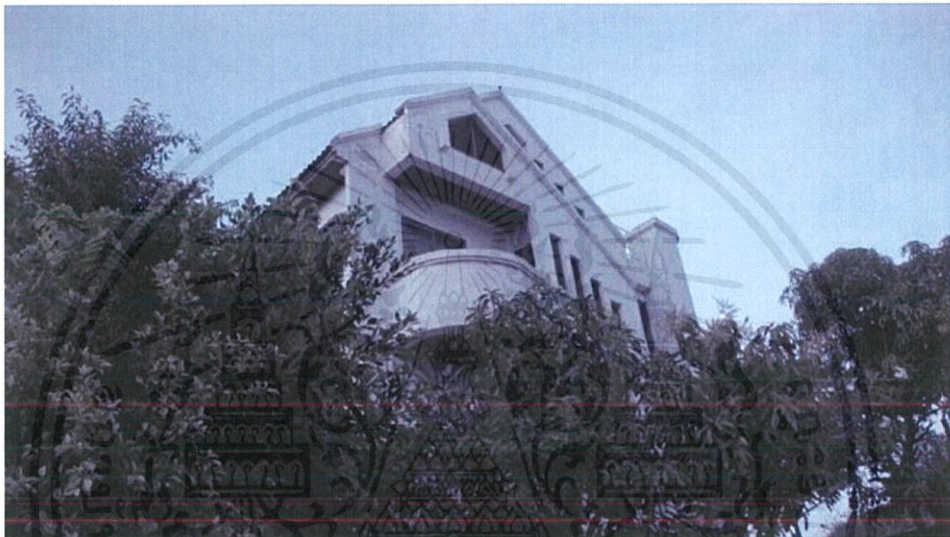
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 สถานที่ถ่ายทำ

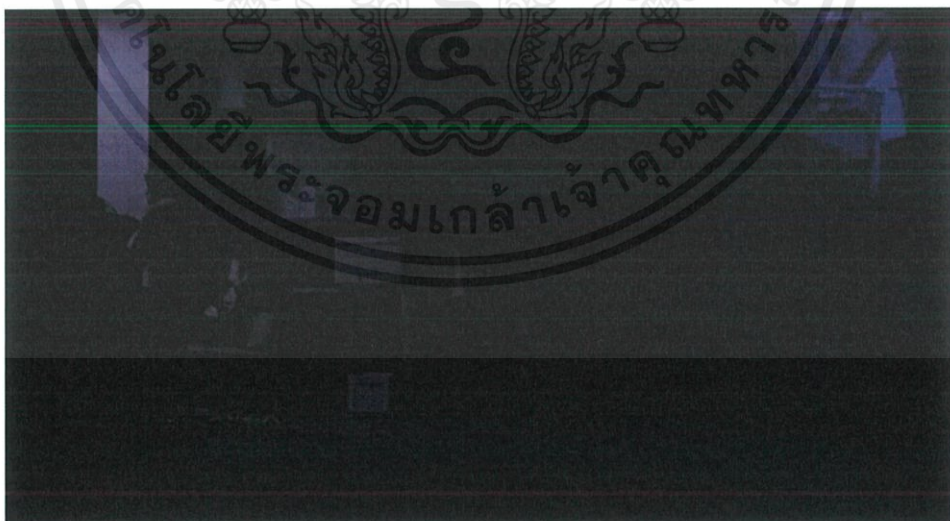
ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำการถ่ายทำทั้งหมดที่กรุงเทพมหานคร โดยทำการ ถ่ายทำทั้งหมด 3 สถานที่ ได้แก่ บ้านเตี้ย บ้านแจ็บ และ ห้องเก็บของของห้องสมุด

4.4.1 บ้านเตี้ย

ข้าพเจ้าต้องการบ้านที่ดูไม่หรูหรามาก แต่ตามฐานะที่ไม่ขัดสน จึงใช้บ้านของเพื่อนของข้าพเจ้าที่ตรงที่มี ลักษณะตรงตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

ภาพที่ 4.1 บ้านเตี้ยภายนอก

ภาพที่ 4.2 หน้าบ้านเตี้ย ตอนกลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 ห้องเตี้ย ภายใน กลางวัน

ภาพที่ 4.4 บ้านเตี้ย ภายใน กลางวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2 บ้านแจ็บ

บ้านที่เลือกใช้เป็นบ้านสองชั้น ภายนอกดูเก่า ภายในดูทรุดโทรมเนื่องจากไม่ได้รับการดูแลจากคนที่อยู่ในบ้าน

ภาพที่ 4.5 ภายในบ้าน

ภาพที่ 4.6 ภายนอกบ้าน

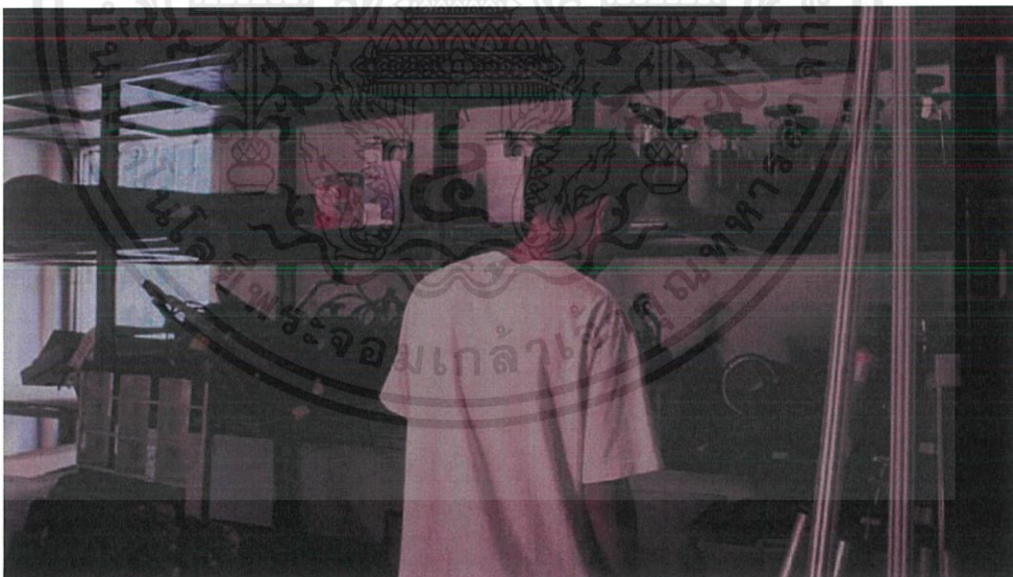
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.3 ห้องเก็บของของห้องสมุด

เป็นห้องเก็บของเก่าของห้องสมุดที่นานๆจะมีคนมาใช้ สภาพภายในห้องจึงดูรก สกปรก

ภาพที่ 4.7 ภายในห้องสมุด

ภาพที่ 4.8 ภายในห้องสมุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 แผนการถ่ายทำ

4.5.1 ตารางการถ่ายทำวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2563

SHOOTING LIST D1					Director : ปาน	Assist 1 : พริ้ม	weather :	crew call :	
					DOP : สตาว์	Art DI : ท๊อป	sunrise :	on location :	
					Producer : โลก	PM : โลก	sunset :	DATE : 2020	
time	D/N	scene	shot	location	description	cast	prop	costume	remark
08.00 - 10.00	D	6	55	ห้องสมุด/โรงภาพยนตร์	LS master เดย์มันสิงลงบันได มาเข้าห้องนี้				
			56		MS หน้าเด็กทรงอินเข้าห้องนี้ เด็กทรงอินหัวจรด				
			57		INSERT ประตู				
			58		LS master เดย์มันทรงอิน				
			59		MS 2 shot เดย์มันทรงอิน			6	
			60		CU handheld เดย์มันทรงอิน				
10.15 - 12.00	D	8	61		montage ฟ้าดิน ฟ้าดินคู่				
			62		CU ฟ้าดินคู่				
			63		MS ฟ้าดินคู่ เห็นเด็กปิดประตูหน้าบ้าน				
			64		MS เดย์มันเดิน	เดย์ มัน			
พักทานข้าว 12.00 - 13.00									
13.00 - 14.00	D	8		บ้านลุง	montage สุกๆพี				
14.00 - 16.00	D	7	67		LS master จางหัวออกในอุโมงค์พี				
			68		MS master แจ๊บบี้ two shot				
			69		MS master แจ๊				
			70		LS ด้านหลังคนในอุโมงค์พี				
			71		MS ขึ้นอุโมงค์พีระเจียง	5 คน		5	
		10	72		LS ขึ้นอุโมงค์พีระเจียง				
			73		MS หน้าเด็ก	เดย์ แจ๊		3	
wrap 18.00									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.2 ตารางการถ่ายทำวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2563

SHOOTING LIST D2				Director : ปาน	Assist 1 : พริ้ม	weather :	crew call :		
				DOP : สสารี	Art DI : ทัฬห	sunrise :	on location :		
				Producer : โยช	PM : โยช	sunset :	DATE : 2020		
time	D/N	scene	shot	location	description	cast	prop	costume	remark
บ้านสสารี									
17:00 - 17:45	N	128	42		MS เต๋อ				
			43		MCU หน้าเต๋อในรถ	เต๋อ		ชุดนักเรียน	
			44		CU เต๋อ				
			45		CU เต๋อในรถ				
พิศพานข้าวเย็น									
18:30 - 19:15	N	1	1	ห้องนอนเต๋อ	L5 จับเต๋อนั่งเตียง เล่นคอม		คอมพิวเตอร์		
			2		MS จับเต๋อ (ตัวข้าง)				
			2A		MS จับเต๋อ (บนคอม) คุมสาย			ชุดนักเรียน	
			2B		MS หน้าเต๋อ เห็นคอมพิวเตอร์ ปรกต				
			3		close up คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร์			
			4		close up คีย์บอร์ด + mouse	คีย์บอร์ด			
19:30 - 20:15	N	4	5	ห้องนอน	L5 จับเต๋อนั่งโต๊ะ				**option จับหน้า + จับหลัง
			6		master MS จับเต๋อ	เต๋อ			**option shift focus
			7		close up โทรศัพท์ + มือจับเต๋อ			ชุดนอน	** shift focus ไปที่หน้ามือ
			8		close up มือจับเต๋อ (MS and U)				
			12A	9	L5 จับเต๋อนั่งโต๊ะ master				
			10		MS จับหน้าเต๋อ master			ชุดนักเรียน	
			11		CU เต๋อเอียงตัว เต๋อจับ คอมพิวเตอร์				
					ผ่านไหล่				
พักเบรก 15 นาที									
20:45 - 21:45	N	12	28		CS master คั่นเต๋อนั่งโต๊ะ + จับเต๋อ				
			29		L5 master ใ้ดูเต๋อจากบนเตียง	เต๋อ		ชุดนักเรียน	
			30		L5 master ออกนอก ลึกสายจากหายไป				
			30A		L5 master reflect กระจก ช่วงลึกสาย				
22:00 - 22:45			31		MS หน้าเต๋อตอนนอน เผลอหลับ				เล่นจนเผลอจับผิด
wrap 02:00									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.2 ตารางการถ่ายทำวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2563

SHOOTING LIST D3					Director : ปาน	Assist 1 : พรหม	weather :	crew call :	
					DOP : สตาร์	Art DI : ทือป	sunrise :	on location :	
					Producer : โอซ	PM : โอซ	sunset :	DATE : 2020	
time	D/N	scene	shot	location	description	cast	prop	costume	remark
10.00 - 17.00	D	6	55	ห้องสมุด	LS เตี้ยมันนั่งคุยกัน	เตี้ย มัน		6	
			56		**เพื่อรับหน้าแยกสองคน				
			57		handheld long take track หลัง - เตี้ยอยู่ในห้องน้ำ ล้างมือ				
			58		handheld รับหน้าเตี้ยในห้องมีด - มันตกใจ				
			59		MS 2 shot เตี้ยมันแก่งกัน				
			60		CU handheld เตี้ยมันแก่งกัน				
	D	8	61		montage หลายวัน เปลี่ยนชุด			7	
wrap 18.00									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

เนื่องจากภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เป็นการบอกเล่าถึงเรื่องราวเหตุการณ์ของเตี้ยเด็กนักเรียนมัธยมปลาย โดยข้าพเจ้าเลือกที่จะนำเสนอชีวิตของเตี้ยทั้งตอนที่อยู่กับพ่อแม่ และกับเพื่อน เพื่อให้ผู้ชมได้เข้าถึง เหตุผล แรงผลักดันต่างๆที่เตี้ยเลือกจะมาจากสาเหตุอะไร

5.1 การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ

ช่วงแรกหลังจากที่ข้าพเจ้าทำบทภาพยนตร์เสร็จ ข้าพเจ้าเริ่มต้นด้วยการหาตัวนักแสดง หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ พยายามที่จะไปดูสถานที่ต่างที่ใกล้เคียงกับในบทมากที่สุด ช่วงนี้ใช้เวลาค่อนข้างนาน เพราะในบทมีถึงสี่สถานที่ แตกต่างกัน หลังจากนั้นข้าพเจ้าจึงทำการนัดวันเวลากับทั้งนักแสดงและทีมงาน โดยข้าพเจ้าแบ่งวันถ่ายตาม สถานที่ต่างๆ การถ่ายวันแรกนั้นเริ่มขึ้นในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2563 ที่ห้องเก็บของห้องสมุด และบ้านของแจ็บ เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่าง เตี้ย มั่น และเพื่อนของเตี้ย วันที่สองและสามเป็นวันที่ 20,21 กุมภาพันธ์ 2563 ถ่าย ในบ้านของ เตี้ย เป็นช่วงเล่าความสัมพันธ์ของเตี้ยและพ่อแม่

5.2 การถ่ายทำภาพยนตร์

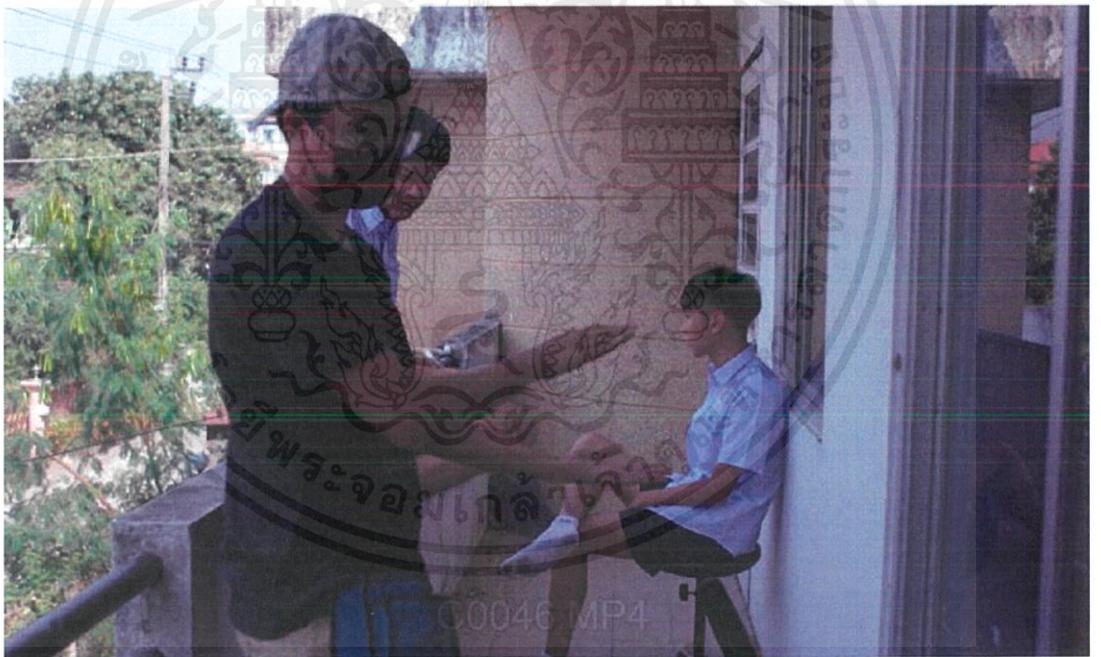
5.2.1 ช่วงความสัมพันธ์ของเตี้ยกับมั่น และเพื่อนๆ : วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2563

ข้าพเจ้าเริ่มด้วยการถ่ายฉากในห้องเก็บของของห้องสมุด โดยเป็นฉากที่เล่าถึงจุดเริ่ม ต้นของการมีอะไรกันของเตี้ย และมั่น ในตอนแรกข้าพเจ้าค่อนข้างกังวลในฉากนี้เนื่องจากนี่เป็น ครั้งแรกที่นักแสดงได้มาเจอกัน แต่ก็จำเป็นที่ จะต้องเล่นฉากถึงเนื้อถึงตัวกันเลย แต่ด้วยความที่ นักแสดงรู้จักกันอยู่แล้ว และค่อนข้างสนิทกันพอสมควร เมื่อถึง เวลาเล่นจริงก็ออก มาดีกว่าที่ ข้าพเจ้าคิดไว้มาก และไม่เสียเวลามากเกินไปด้วย และก็มีฉากเพิ่มเติมของเตี้ย และมั่นในตอนที่มีอะไรกันเพื่อนำไปใช้เล่าในซีนที่ 8

ในช่วงบ่ายข้าพเจ้าได้ย้ายไปถ่ายฉากที่บ้านของแจ็บ ด้วยในฉากที่เล่าแล้วนั้นเสร็จเร็ว ในฉากนี้ข้าพเจ้าจึงมีเวลาเก็บข้อผิดพลาดๆ เช่น เตี้ย สูดบุหรี่ เตี้ยคุยกับเพื่อน เพื่อเอาไปใช้เล่าในซีนที่ 8 หลังจากนั้นก็เป็นฉากที่มีเตี้ย แจ็บและเพื่อนอีกคน ซึ่งทั้งหมดก็ผ่านไปด้วยดี ติดปัญหาอยู่ที่แค่ในตอนถ่ายฉากสูบบุหรี่ตรงระเบียง ค่อนข้างมีเสียงรบกวนจากเครื่องบิน ทำให้ถ่ายเข้าไปกว่ากำหนดพอสมควร ส่งผลถึงฉากที่เตี้ยเล่นเกมสกับเพื่อน ได้แสงที่ไม่ตรง ตามกับที่ข้าพเจ้าตั้งใจไว้นัก

ภาพที่ 5.1 การถ่ายทำภายในห้องเก็บของของห้องสมุด

ภาพที่ 5.2 การถ่ายทำภายนอกบ้านแจ็บ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 ช่วงความความสัมพันธ์ของเตี้ยและพ่อแม่ : วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2020

ในวันแรกข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายในส่วนของคุณพ่อและคุณแม่ให้หมดก่อน โดยถ่ายที่บ้านของคุณเตี้ย ข้าพเจ้าเลือกถ่ายลำดับตามบทภาพยนตร์เลยคือตั้งแต่ในฉากที่คุยกันอยู่ในรถ ที่ทั้งสามคนยังคงมีความสัมพันธ์ที่ดีกันอยู่ แต่ในฉากนี้นักแสดงที่รับบทแม่นั้นมาช้า จากที่ตกลงกันได้ ทำให้ส่งผลถึงเรื่องเวลาในการถ่ายฉากต่อไป หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ ถ่ายฉากที่พ่อกับแม่เริ่มกอดกันเตี้ยในเรื่อง ผลการเรียน และในฉากสุดท้ายก็เป็นฉากที่แม่ทะเลาะกับเตี้ยอย่างรุนแรง ซึ่งในสามฉากนี้ก็ผ่านไป ด้วยดีเนื่องจากการเรียงลำดับอารมณ์ของฉากที่เริ่มมาจากปกติ และรุนแรงขึ้นไปเรื่อยๆ

ภาพที่ 5.3 การถ่ายทำภายในบ้านของคุณเตี้ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.3 ช่วงความความสัมพันธ์ของเตี้ยและพ่อแม่ : วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2563

ในการถ่ายวันนี้ข้าพเจ้าเริ่มด้วยฉากการกรีดแขนตัวเองของตัวในหลายๆฉาก ซึ่งก็ค่อนข้าง ผ่านไปได้ด้วยดีแต่มี ปัญหาตรงที่นักแสดงเตี้ยบางครั้งก็เล่นแรงเกินไปจนเกิดแผลจริง ๆ หลังจาก นั้นข้าพเจ้าก็เริ่มถ่ายในฉากโคลแมกซ์ของเรื่องคือฉากที่เตี้ยมีอะไรกับมันในห้องนอน ของเตี้ยในฉากนี้ข้าพเจ้าจำเป็นต้องถ่ายสองรอบเพราะต้องสลับ ระหว่างตัวนักแสดงจริงและหุ่น และการถ่ายทำกับหุ่นนั้นก็ค่อนข้างมีปัญหาเนื่องจากตัวหุ่นนั้นหลุดง่ายแต่ในขณะเดียวกัน การที่นักแสดงเตี้ยเล่นกับหุ่นนั้นก็ทำให้การถ่ายทำง่ายขึ้นเช่นกัน

ภาพที่ 5.3 การถ่ายทำภายในบ้านของเตี้ย

ภาพที่ 5.4 การถ่ายทำภายในบ้านของเตี้ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากทำการถ่ายทำภาพยนตร์เสร็จ ข้าพเจ้าได้ลองตัดต่อเนื้อหาทั้งหมดที่ข้าพเจ้ามีตามบทภาพยนตร์ และในรอบต่อมาข้าพยายามตัดต่อโดยดูจากตัวเนื้อหาที่ข้าพเจ้าถ่ายมาเพื่อเล่าให้เกิดความสนใจมากที่สุด

6.1 การตัดต่อและการลำดับเรื่อง

6.1.1 การตัดต่อแบบตามเนื้อเรื่อง (Rough Cut)

ขั้นตอนแรกข้าพเจ้าได้ลองนำฟุตเทจทั้งหมดมาทำการตัดต่อตามบท ภาพยนตร์ โดยการเรียงไล่ ตามลำดับในแต่ละฉากโดยเว้นฉากที่ยังไม่ถ่ายไว้ ในการตัดต่อครั้งนี้เน้นอารมณ์และประเด็นของเรื่องที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อเน้นยังไม่ดูไม่ค่อยรู้สึกมากนักอาจเป็นเพราะด้วยตัวเนื้อหาที่ไม่ครบ ประกอบกับการที่ข้าพเจ้าพยายามจะใส่ทุกอย่างที่ข้าพเจ้าต้องการลงไป จึงทำให้ออกมาแล้วดูน่าเบื่อ และไม่สื่อสารในประเด็นของเรื่องเท่าที่ควร

6.1.2 การตัดต่อแบบไม่อิงตามบทภาพยนตร์ (Fine Cut)

หลังจากที่ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะถ่ายเนื้อหาส่วนที่เหลือได้เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดในปี 2563 ทำให้ข้าพเจ้าจำเป็นที่จะต้องใช้เนื้อหาที่มีทั้งหมดมาตัดต่อมาโดยไม่อิงตามบทภาพยนตร์ที่เคยวางเอาไว้ โดยตัดต่อออกมาแล้วก็มีความกระชับ และมีประเด็นที่แข็งแรงขึ้น

6.2 การทำสีภาพยนตร์

เนื่องจากก่อนการถ่ายทำข้าพเจ้าได้กำหนด Mood and Tone ของหนังไว้ ประมาณหนึ่งแล้ว สีต่างๆจะถูก ควบคุมไว้ได้เป็นอย่างดีทำให้ง่ายต่อการนำมาปรับแต่ง แก้ไขโดยโทนสีที่ข้าพเจ้ามาปรับแต่งเพิ่มเติมนั้นก็ เพื่อช่วยในการสื่อถึงอารมณ์ในแต่ละฉากเช่น ในฉากที่เตี้ยคุยกับพ่อแม่ในรถข้าพเจ้าต้องการให้บรรยากาศนั้นดูสว่างสดใสข้าพเจ้าก็ปรับเพิ่มความสว่างและเพิ่มสีส้มให้มากขึ้น หรือในฉากที่เตี้ยกำลังมีอะไรกับมัน ข้าพเจ้าก็เพิ่ม คอนทราสต์เพื่อให้บรรยากาศดูลึกกลับและปกปิดมากขึ้น

6.3 การทำเสียงภาพยนตร์

6.3.1 เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เสียงในภาพยนตร์เรื่องนี้อ้างอิงตามสภาพแวดล้อมในปัจจุบันเช่นตอนเตี้ยเล่นเกมสก็มีเสียงเกมส์ หรือขณะที่เตี้ยนั่งอยู่ในรถก็มีเสียงแอร์ เสียงเครื่องยนต์ ให้รับรู้ได้ว่านี่คือโลกในยุคปัจจุบัน

6.3.2 เสียงประกอบ

ข้าพเจ้าได้ทำการสร้างเสียงประกอบขึ้นมาใหม่ทั้งเรื่องเนื่องจากระหว่าง การถ่ายทำมีเสียง บางอย่าง ปรกวนจนไม่สามารถใช้เสียงนั้นได้ และเพื่อให้ง่ายต่อการ ควบคุมข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะทำเสียงประกอบใหม่ ทั้งหมด ทั้งเสียงเท้าเดิน เสียงลูกเก้าอี้ อิริยาบถอื่นๆอีก เป็นต้น

6.3.3 ดนตรีประกอบ (Music Score)

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ประกอบด้วยดนตรีประกอบที่เป็นเสียงเครื่องดนตรีไม่มีเนื้อร้องโดยหลักแล้ว ภาพยนตร์เรื่องนี้จะมีเสียงดนตรีประกอบแค่ตอนที่เตี้ยนั้นอยู่คนเดียว เพื่อแทนภาพ ความรู้สึกนึกคิดของเตี้ยในแต่ละช่วงเวลา เช่นตอนที่เตี้ยนั่งดูหนังในตอนต้นเรื่องก็จะมีเสียงดนตรีที่ฟังดูลึกลับชวนให้สงสัยเพื่อให้เข้าใจ ว่าเตี้ยกำลังรู้สึกเช่นไรอยู่กับสถานการณ์นั้น

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 บทสรุป

ภาพยนตร์สั้น เรื่อง ปรศนีนิรันดร์ (Magic Hand) เป็นผลงานกำกับที่ทำให้ข้าพเจ้าได้พบเจอแง่มุมใหม่ ๆ ในการทำภาพยนตร์ ด้วยความที่เป็นโปรเจกต์สุดท้ายในชีวิตมหาลัยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงมีความพยายามที่จะรวบรวมองค์ความรู้ที่ข้าพเจ้าได้รับมาตลอดชีวิตมหาลัยเพื่อแสดงให้เห็นออกมาผ่านภาพยนตร์เรื่องนี้ แม้ว่า ระหว่างการถ่ายทำนั้นจะมีปัญหาเกิดขึ้นมาบ้างก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้การทำภาพยนตร์เรื่องนี้มอบให้แก่ข้าพเจ้าคือ ทักษะในการแก้ปัญหา เพื่อให้การถ่ายทำดำเนินลุล่วงไปได้และอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้คือการที่ข้าพเจ้า นำเรื่องราวในชีวิตจริงของข้าพเจ้ามาตีแผ่ ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นมุมมองที่ต่างออกไปจาก ตอนที่ข้าพเจ้าพบเจอ และได้ข้อสรุปว่าเรื่องที่ข้าพเจ้าพบเจอนั้นเล็กน้อยเพียงใด ซึ่งทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นที่ น่าพอใจสำหรับข้าพเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้จะมีปัญหาใดๆมาน้อยก็ตาม

7.2 ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

ปัญหาในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้มันเกิดจากที่ที่ข้าพเจ้ามีความพยายามที่จะถ่ายฉากที่แสดงออกทางเพศ ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากกับทั้งตัวข้าพเจ้าและตัวนักแสดง ทำให้ในบางฉากนั้นต้องใช้เวลาในการถ่ายนานกว่าที่ตกลงกันไว้หรือบางครั้งตัวนักแสดงก็เกิดความรู้สึกไม่สบายใจที่จะเล่นต่อ ส่งผลกระทบถึงฉากต่อไปที่จะถ่ายทำต่อ ด้วย และอีกปัญหาก็คือตัวแสดงเดี่ยวนั้นเล่นด้วยความรู้สึกที่รุนแรงเป็นอย่างมากในบางครั้งจึงทำให้ตัวแสดงได้บาดเจ็บทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกแย่มาก

7.2.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

ในส่วนส่วนของการแก้ไขปัญหาเรื่องการถ่ายฉากวาบหวามนั้น ข้าพเจ้าเลือกที่จะให้ทีมงานทั้งหมดออกไปจากห้องที่ถ่ายทำอยู่เหลือไว้แต่เพียงข้าพเจ้า ผู้ช่วยของข้าพเจ้าซึ่งเป็นผู้หญิง และช่างกล้องเท่านั้น โดยอันดับแรกข้าพเจ้าจะอธิบายนักแสดงก่อนว่าฉากนี้ต้องการอะไร เล่นแค่ไหน หากนักแสดงไม่สะดวกใจข้าพเจ้าจะพยายามใช้มุกกล้องช่วย ซึ่งช่วยให้การทำงานเร็วขึ้น และไม่เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีกันทั้งสองฝ่าย ส่วนในเรื่องของบาดเจ็บของนักแสดงนั้นข้าพเจ้าพยายามที่จะลดคมของอุปกรณ์ประกอบฉากให้ได้มากที่สุด และพยายามกำชับตัวนักแสดงนั้นให้พยายามที่จะ ระมัดระวังในการแสดงให้มากขึ้น

7.3 ปัญหาด้านบทบาทพยนตร์

เนื่องจากข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยวกับการที่ข้าพเจ้าต้องนำเสนอเรื่องราวที่เป็นข้อผิดพลาดของตัวข้าพเจ้า ทำให้เกิดความสับสนว่าควรจะทำเรื่องออกมาในรูปแบบไหนดี แต่จากการที่ข้าพเจ้าค่อยๆพัฒนาบทบาทพยนตร์ไปเรื่อยๆ ทำให้ความรู้สึกอับอายนั้นลดน้อยถอยลงไป ทำให้ท้ายที่สุด ข้าพเจ้าสามารถที่จะเขียนบทบาทพยนตร์เรื่องนี้ออกมาได้

7.3.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบทบาทพยนตร์

จากปัญหาในความสับสนเรื่องการที่เล่าหรือไม่เล่าเรื่องส่วนตัวของข้าพเจ้าในบทบาทพยนตร์นั้น ข้าพเจ้าแก้ปัญหาโดยการลองเขียนเรื่องราวพวกนั้นออกมาดู ยิ่งข้าพเจ้าเขียนออกมามากเท่าไรความรู้สึกอับอายของข้าพเจ้านั้นก็ยิ่งลดลง อาจเป็นเพราะการเขียนทำให้ข้าพเจ้าได้ระบายความรู้สึกผิคนั้นออกมา หรืออาจเป็นเพราะยิ่งข้าพเจ้าเขียน ข้าพเจ้ายิ่งรู้สึกว่าเรื่องนี้ไม่มีเรื่องของข้าพเจ้า หากแต่เป็นเรื่องของตัวละครในหน้ากระดาษต่างหาก ด้วยความรู้สึกเบาใจนี้ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถที่จะถอดบทบาทพยนตร์เรื่องนี้ออกมาได้

7.4 ปัญหาด้านการติดต่อภาพพยนตร์

เนื่องด้วยสถานการณ์โรคระบาดในปี 2563 ทำให้ข้าพเจ้ามีอาจถ่ายตัวภาพพยนตร์ออกมาได้ครบตามที่เขียนไว้ในบทบาทพยนตร์ ภาระหนักจึงตกมาอยู่ที่การติดต่อภาพพยนตร์ เนื่องจากเนื่องจากที่ข้าพเจ้ามีอยู่ นั้น ถึงแม้ว่าจะสามารถเล่าเรื่องตามที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อได้ หากแต่ก็ยัง มีข้อความบางส่วนที่หายไปและความสับสนไหลของภาพพยนตร์ที่ลดลง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่เรียกว่าการติดต่อให้ได้มากที่สุดเพื่อชดเชยกับปัญหาที่เกิดขึ้นมา

7.4.1 แนวทางแก้ไขปัญหาด้านการติดต่อภาพพยนตร์

ในการติดต่อนั้นข้าพเจ้าพยายามที่จะสลับฉากต่างๆเพื่อให้เกิดความเข้าใจในตัวเรื่องมากที่สุดรวมถึงการพยายามตัดบางฉากที่ดูน่าเบื่อหรือทำให้ตัวภาพพยนตร์ดูยืดเยื้อออก และข้าพเจ้าก็พยายามที่จะเลือกใช้ฟุตเทจที่เหลือเพื่อใช้ในการเชื่อมเรื่องจากเนื้อหาที่ตกหล่นไป

7.5 ปัญหาด้านงบประมาณ

เนื่องจากการถ่ายทำภาพพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้ามีความจำเป็นที่จะต้องไปถ่ายในบ้านของเตี้ยที่นับได้ว่าเป็นสถานที่หลักซึ่งอยู่ค่อนข้างไกล และมีเวลาเพียงแค่วันเช้าเย็นกลับข้าพเจ้าจึงมีความจำเป็นต้องไปที่สถานที่นั้นอยู่หลายวัน ซึ่งก็รบกวนเงินในส่วนของคุณาน้ำมันเยอะพอสมควร อีกทั้งข้าพเจ้ายังมีการเช่ากล้อง และว่าจ้างนักแสดงจึงทำให้มีรายจ่ายที่มากกว่าพอสมควร

7.6 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านงบประมาณ

เนื่องจากมีรายจ่ายนอกเหนือจากที่ข้าพเจ้าคิดไว้ตอนแรกมากพอสมควรเนื่องจากค่านักแสดง แต่ในส่วนของค่าอื่นๆที่ไม่ได้กล่าวถึงนั้นถือว่าได้รับความช่วยเหลือจากผู้คนรอบๆตัวข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก จึงทำให้งบประมาณไม่มากไปจากที่คิดไว้ในตอนแรกมากนัก

7.6 ข้อเสนอแนะ

ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์ครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่มักเกิดจากตัวข้าพเจ้าเอง เช่นการปล่อยปละละเลย ในงานบางส่วน และทำให้เป็นปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำ หรือพูดโดยสรุปคือ ข้าพเจ้าให้ความสนใจกับการทำงานในช่วงของการเตรียมงานน้อยเกินไป จึงทำให้เกิดปัญหาต่างตามขึ้นมา ซึ่งจากประสบการณ์ครั้งนี้ ข้าพเจ้าก็จะนำไปปรับใช้ในภายภาคหน้าต่อไป

บรรณานุกรม

บุษยมาศ แสงเงิน. (2553). ครอบครัวเป็นพื้นฐานแรกในการดำรงชีวิต. สืบค้นออนไลน์จาก <http://www.mwit.ac.th/~jat/contents/30102/The%20influence%20of%20family%20life.htm> เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2559.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ให้สำเร็จออกมาได้นั้น ข้าพเจ้าจำเป็นต้องขอขอบคุณผู้คนมากมายที่เข้ามาช่วยเหลือข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก เพราะหากไม่มีคนเหล่านี้ภาพยนตร์เรื่องนี้ก็คงไม่สามารถสำเร็จออกมาได้

บุคคลกลุ่มแรกที่ช่วยเหลือข้าพเจ้าทั้งเรื่องทุนทรัพย์และกำลังใจ ขอขอบคุณคุณพ่อคุณนายสัมพันธ์ ชูแก้วรุ่ง และคุณแม่ นางปรียา ชูแก้วรุ่ง ที่ให้โอกาส ทุนทรัพย์ และให้กำลังใจในการทำภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมา

บุคคลที่สองคือ อาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้า อาจารย์ จรรยา หะตะโยธิน ที่คอยให้คำปรึกษาและช่วยพัฒนาภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมาจนเสร็จ ช่วงเวลาที่ได้ทำงานร่วมกันนั้น ข้าพเจ้ามีสนุกสนานเป็นอย่างมาก

บุคคลกลุ่มที่สามคือเพื่อน พี่ น้อง ที่แวะเวียนเข้ามาทั้งให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา รวมถึงช่วยลงแรงในการทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมา

และสุดท้ายขอขอบคุณทุกๆท่านที่แวะเวียนมาช่วยเหลือข้าพเจ้า ไม่ว่าจะทั้งทางตรงหรือทางอ้อม รวมถึง นางสาวอริน ศิริไพศาลกุล ที่คอยให้กำลังใจข้าพเจ้าเสมอและคอยให้คำปรึกษารวมถึงพิสูจน์อักษรของเล่มวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นายธีรพงศ์ ชูแก้วรุ่ง

ที่อยู่ 59/6 ม.3 ต.นาตาล่วง อ.เมืองตรัง
จ.ตรัง 92000

E-mail : lower3ry@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547 - 2552 ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบูรณะรำลึก

พ.ศ. 2553 - 2558 ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนบูรณะรำลึก

พ.ศ. 2559 - 2563 ระดับชั้นปริญญาตรีศิลปกรรมบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบัน เทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน พ.ศ. 2562 What a coincidence (12.35min)

อูว์เว็กรีนพาร์ (40min)